·Conpēdiū Erroꝝ·

UVA. BHSC. IyR_069_1

2331

2287

69

UVA. BHSC. IyR_069_1

69

UVA. BHSC. IyR_069_1

477

UVA. BHSC. IyR_069_1

+

Es dela Libreria del Colegio Mayor de S.ta Cruz

Compendium errorum

BIBLIOTECA DE LA UNIVERSIDAD
VALLADOLID

UVA. BHSC. IyR_069_1

UVA. BHSC. IyR_069_1

Compendiū erroꝛum Joānis viceſimiſecūdi

Incipit compendiū erroꝛū Johānis pape
xxij. editū et compilatum a fratre Guillermo
ockam de oꝛdine fratrū minoꝛum.

Ecūdū bokkyg

ſ ſup ſacraꝫ ſcripturā quatuoꝛ ſūt
ſenſus ſcripture ſacre videlꝫ hy
ſtoꝛicus. allegoꝛicus. tropologi-
cus. ⁊ anagogicus. Vn̄ ſenſus
hyſtoꝛicus ſm̄ Jſid. ethi. li. i. ca. vltimo. hyſto
ria inquit eſt rei geſte narratio per quā ea que
in p̄terito tempoꝛe facta ſunt dinoſcunt̄. Alle
goꝛia eſt qn̄ ꝑ factū vnū figurat̄ factum aliud
pertinēs ad inſtructionē fidei de xp̄o ⁊ eccl̄ia
ſicut per noe in arca Gen̄. vij. figurat̄ xp̄us in
eccleſia. etiam ꝑ ſerpentē eleuatū in palo Nu
meri. xxi. figuratur xp̄s eleuatus ī cruce. ⁊ per
goliam victū a dauid ſignificat̄ diabolus vi-
ctus a xp̄o. ⁊ ſic de alijs. Unde allegoꝛia aliđ
ſonat: ⁊ aliud ſignificat. Tropologia eſt quā
do per factuꝫ vnū intelligit̄ aliquid faciendū
quod ꝑtinet ad moꝛū infoꝛmationē ⁊ honeſta
tis conuerſationē. Unde tropologia eſt moꝛa
lis locutio ad inſtructionē moꝛū ⁊ coꝛrectionē
ſiue apertis ſiue figuratis ſermonibus ꝓlata.
Anagogia eſt expoſitio qua inuiſibilia dei ꝑ ea
que facta ſunt intellecta conſpiciunt̄. Rō. i.
Unde đ ab ana quod eſt ſurſum ⁊ goge quod
eſt ductio quia ducit nos ſurſum ad intelligē-
tiam de ſupꝛaceleſtibus.

Incipit pꝛologus.

Ocuti ſūt aduer

l ſum me lingua doloſa. ⁊ ſmonibus
odij circūdederūt me ⁊ expugnaue
runt me gratis. qui ſe dicūt apoſtolos. ſ inuē-
ti ſunt mēdaces et tirāni ꝑſequētes innoxios.
ꝓmouētes ꝑfidos. diffamātes catholicos. ex-
altantes ſciſmaticos. odiētes ꝓbos. veritatē
opp̄mentes. ⁊ totis ſuis conatibus vijſq̄ poſ-
ſibilibus hereticā extollētes intrepide pꝛaui-
tatem. Uenit pꝛohdoloꝛ tempus de quo vati-
cinans btūs apoſtolus paulus. ij. Thimo. iiij.
Erit em̄ tempus cū ſanā doctrinā nō ſuſti-
nebūt: ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi
magiſtros pꝛuriētes aurib⁹. et a veritate q̄dē
auditū auertētes ad fabulas autē cōuertent̄.
que reuera pꝛophetia dieb⁹ noſtris (quod la
mentādo refero) eſt penitus adimpleta. Nā
inſurrexerūt in me ⁊ alios viros vtiq̄ realiter
xp̄ianos. fideles. catholicos. ⁊ oꝛthodoxos. te
ſtes iniqui. ⁊ mentita eſt iniq̄tas ſibi. Qui vt
intentū ſuū hoꝛrendū ad finē poſſint optatuꝫ
perducere: ſcripturas ſacras ſubuertūt. dicta
ſanctoꝛum denegant, ſacros canones, legeſq̄

ciuiles repꝛobāt. Defendētes veritatem: mole
ſtant. perſequunt̄ ⁊ captiuāt. ⁊ vſq̄ ad interē-
ptionem abſq̄ mīa cruciant. Et vt multa ver
bis paucis concludam. Regem etiā et legem
diuinā. legēq̄ humanā. fronte meretricia. au-
ſuq̄ execrabili ſubuertere ⁊ ſatagunt et feſti-
nāt. Sūt ne iuuenes ⁊ omino illitterati talia
nephāda etiā fabꝛicātes. ſ vt inferi⁹ luce cla-
rius apparebit. ſunt ſenioꝛes populi. pontifi-
ces. ſcribe. ⁊ phariſei. necnō legiſdoctoꝛes. ve
luti fuerūt qui xp̄m crucifixerūt vt ſignanter
poſſimus dicere verbum Dan̄. xiij. ſcriptum.
Egreſſa eſt iniq̄tas de babylone a ſenioꝛib⁹
iudicibus: qui videbant̄ regere populū. Per
iſtos iniq̄ inductus ſuꝫ cū alijs chꝛiſticolis. cū
iniuria in pathmos depoꝛtatus. Non tn̄ ſum⁹
extra ſpem auxilij vel p̄mij poſiti: quia manus
dn̄i nō eſt abbꝛeuiata. et cōfidim⁹ in altiſſimo
q̄ cū honoꝛe i epheſū remeabim⁹ ⁊ iiurias xp̄i
cōfeſſoꝛib⁹ imo veraciter impꝛudēter illatas.
ꝓ loco ⁊ tempoꝛe his qui nūc ignoꝛāt: aperte
oſtendemus. Nā ſi deus noluerit: certus ſuꝫ q̄
neq̄ moꝛs. neq̄ vita. neq̄ angeli. neq̄ p̄ncipa
tus. neq̄ inſtantia. neq̄ futura. neq̄ foꝛtitudo
neq̄ altitudo. neq̄ ꝓfundū. neq̄ tribulatōnes
neq̄ mine. neq̄ ꝓmiſſa. neq̄ alia creatura po-
terit nos ſeparare a charitate dei: ſeu defēſiōe
fidei chꝛiſtiane. ꝓ qua laboꝛes ⁊ erūnas didi-
cimus tolerare. Nec tn̄ inuite: quātum ex ꝑte
eſt veritatis catholice defendēde. licet gemē-
tes doleamus: q̄ tot diebus noſtris q̄ videbā-
tur eſſe columne in eccl̄ia dei. ⁊ qui deberēt fi-
dem xp̄ianā vſq̄ ad ſanguinē defendere: in he
reſum foueā ⁊ erroꝛū ſe p̄cipitāt ⁊ labunt̄. imo
cū gaudio omnes iniurias blaſphemias et ꝑ-
ſecutiōes ꝓ xp̄i amoꝛe ſuſtinemus. Sciētes q̄
vt ſcribit apl̄s. ij. ad Thi. iij. Om̄s qui pie vo
lunt viuere in xp̄o ꝑſecutionē patient̄. Et qm̄
vt ait idem apl̄s. i. ad Coꝛ. xi. Opoꝛtet here-
ſes eſſe vt qui ꝓbati ſunt manifeſti fiāt. poſui-
mus facies noſtras vt petrā duriſſimā: volen
tes ⁊ cupiētes cum dei adiutoꝛio in negocio fi
dei multipliciter ꝓbari. vt ꝓbati poſſim⁹ mū-
do manifeſtari. nec ꝓpter inſidias hoīꝫ impio
rum manū ad aratrū poſitā ſauciati ꝑſecutio-
nibus retrahemus. intelligētes voce veritat̄
Math. v. eſſe dictū. Beati qui ꝑſecutionē pa
tiunt̄ ꝓpt̄ iuſtitiā: qm̄ ipoꝛū eſt regnū celoꝝ. ⁊
i. Pe. iij. Si quid patimini ꝓpter iuſtitiā: bti.
Et pſal. ait. Beatus vir qui nō abijt in conſi-
lio impioꝛuꝫ. Si quid autē ſcripſero in p̄ſenti
opuſculo quod ſcripture vel doctrine ſancto-
rum ſeu ſacroſancte eccleſie aſſertioni repu-
gnet ⁊ aduerſetur: coꝛrectioni pꝛefate eccleſie
catholice nō eccleſie malignantiū. non hereti

UVA. BHSC. IyR_069_1

coꝛum. nō ſciſmaticoꝝ. nec eoꝝ fautoꝛibꝰ me. et dicta mea ſubijcio ⁊ expono.

Iues locutus eſt

d et oīs tacuerūt. ⁊ v̄bum illius vſqꝫ ad nubes ꝑducēt. paup̄ locutus eſt et dicūt quis eſt hic. ⁊ ſi offenderit ſubuertent illum. v̄ba iſta Eccl̄. xiij. ſcripta poſſum ego ⁊ quidā alij xp̄i paupes nō imerito ruminare: q̄ de neceſſitate ſalutis contra quoſdaꝫ diuites mūdi huius. q̄ cōfidūt in multitudine diuitiarum ꝓ iuſtitia certamus. Et qꝛ in numero viſibiliter ſumus. lꝫ in rei veritate plures ſint nobiſcum q̄ cū illis: ſumuſqꝫ rebus pauperes: ac mām̄ona iniq̄tatis omino carētes: ab alijs q̄ plus ſapiūt q̄ opꝫ ſape ad ſobꝛietatē: blaſphemamur: diffamamur: ⁊ deriſioni habemur: facticqꝫ ſumus oppꝛobꝛiū abundātibus: ⁊ deſpectio ſupbis. Et quia de facto inimici nr̄i ſūt iudices. ꝑ quos falſidica ⁊ fraudulēta iformatō: imo deformatio ad aures plurimoꝛū fidelium tam ꝓncipū q̄ inferioꝛū clericoꝝ ⁊ laicoꝛuꝫ de geſtis noſtris circa negociū fidei dinoſcit̄ perueniſſe. ꝙ videlicet veritati reſiſtimus. et errores ac hereſes ptinaciter defenſamus: duxi deo ꝓmo cām nr̄i certaminis: abſqꝫ fermento mēdacij: ſuccincto ſmone pandere. Ut neſciētes moꝛtifera toꝛmēta impudētiū viroꝝ: et veritatē rei geſte: diſcant qualibus moleſtamur iniurijs. quibuſqꝫ exceſſibꝰ fides catholica opꝓmit̄: terit̄: et calcat̄. Exn̄s itaqꝫ Iohes viceſimuſſecūdus in ſede beati petri (in cuiꝰ curia nō nūq̄ fui) dicēs ſe eſſe ſapiētē: ſtultꝰ factꝰ ē volēs eſſe legiſdoctoꝛ nō intelligēs ea q̄ loquebatur. neqꝫ de q̄bus affirmauit. queqꝫ nūq̄ didicerat: temere docere p̄ſumpſit. ⁊ qui ꝓus nō fuit diſcipulus veritatis: factus eſt mgr̄ hereſum. In arcū em̄ prauū cōuerſus: duo ꝓncipaliter agere attemptauit. romanū videlꝫ imperium vel ſibi ſubiugare vel penitus lacerare. Et ꝓfeſſionē pauperū frm̄ minoꝝ erroneā eſſe et illicitā q̄buſdā documētis inſanis declararevt iſtis pactis criminibꝰ totū mūdū ſubijceret ſue ditioni. Et qꝛ ad tam execrabile deſiderium ſuū inſtinctu hoſtiſ generis hūani adiuētum: ſi poſſibile fuiſſet implēdū. opus habuit mēdacijs abūdare: ſcripturas ſacras vtriuſqꝫ teſtamēti vna cū doctrinis ſcōꝝ ⁊ ſcē mr̄is eccleſie repꝛobare. leges criminales deſerere: atqꝫ alūnos xp̄i affligere: pſeq̄: ⁊ moleſtare: tres deſtitutōes ſcripſit: q̄s ꝯſtōnes vocal̄r appellauit. Quarū ꝓma. ad ꝯditoꝛē canonū. ſcd̄a. Cū inter nōnullos. Tertia. qꝛ quoꝛūdā: icepit. in q̄bus ſui ꝯceptus peſtiferi demētiā detexit euidēter ⁊ monſtrauit. Nam dictas deſtōnes erroꝛibꝰ. hereſibꝰ. mēdacijs. ⁊ ſophiſmatibus. fermētās. in fidē ⁊ bonos moꝛes dānabil̄r impegit. ⁊ in p̄iudiciū xp̄i ⁊ xp̄ianitatis ꝯ̄ veritates catholicas intrepide ſcripſit. docuit. ⁊ affirmauit. In ꝓma q̄dē deſtōne ſua videlicet Ad cōditoꝛē. Primꝰ erroꝛ ſuus eſt. ꝙ reſuatio dn̄ij rerū q̄bus aliq̄ religioſi vtunt̄. fcā ꝑ ſūmū pōtificē ad ſtatū pfectōis mīme ꝓdeſt. Queꝫ erroꝛē ponit ſub his v̄bis. Ipis q̄dē fribꝰ q̄tū ad ſtatū pfctōis nequaq̄ ꝓfuit retētio dn̄ij ſupradicta. Iſte igit̄ erroꝛ ē idē cū quodā alio erroꝛe ſuo quo affirmat. ꝙ abdicatō ꝓꝑetat̄ ſiliū rerū tā in ſpāli q̄ in cōi ad pfectionē nō ꝓdeſt et ideo inferius vbi iſta v̄ba ponit ſil̄ ꝯtrabūt̄ Primus erroꝛ

Scd̄s erroꝛ in eadē deſtōne inſ̄tus eſt. ꝙ via ꝓcipue diſponit̄ ad caritatē ꝑ āputationē ſolicitudis: quā ip̄a tp̄alia in acq̄rēdo [illegible] ruādo ⁊ diſpēſando exigunt. Huc erroꝛē ponit ſub his v̄bis. Cū em̄ pfectio vite xp̄iane ꝓncipalit̄ et eētial̄r in charitate pſiſtat: q̄ ab ap̄lo viculū pfectōis dr̄: ⁊ q̄ vnit ſeu iūgit aliq̄liter hoiem ſuo fini. Ad quē ꝑ ꝯtemptū bonoꝝ tp̄alium ⁊ ipſoꝝ expꝛoꝓationē via diſponit̄: ꝑ h̄ ꝓcipue q̄ꝫ ſollicitudo quā ip̄a tp̄alia in acq̄rēdo: ꝯſeruādo: ⁊ diſpēſādo exigūt (q̄ plerūqꝫ ab actu charitatis retrahit) amputant̄. Hec ſūt v̄ba eiꝰ q̄ veritati apte ꝯ̄dicūt. Tū qꝛ magis diſponit̄ via ad charitatē ꝑ amputationē amoꝛis iordinati ad tp̄alia: q̄ nō pōt eē effectꝰ charitatis: q̄ ꝑ āputatōnē ſollicitudis quā exigūt tp̄alia. Tuꝫ qꝛ ſollicitudo circa tēp̄alia pōt eē effectꝰ charitatis ⁊ ex pura charitate ꝓcedere. ſicut pꝫ in illis q̄ in charitate fūdati: ꝓpter elemoſynas faciēdas: ꝓpter hoſpitalitatē ſectādā: ꝓpter paupes veſtiēdos: ꝓpter captiuos redimēdos: ꝓpter pegrinos ſuſcipiēdos: et alia pietat̄ opa exercēda: die nocteqꝫ circa tp̄alia laudabil̄r ſollicitant̄. Tū qꝛ magis diſponit̄ via ad charitatē ꝑ votū pauptatis: q̄ ꝑ amputationē ſollicitudis quā exigūt tp̄alia: qꝛ actꝰ vouendi pauptatē eſt difficilioꝛ atqꝫ pfectioꝛ: q̄ carētia ſollicitudis quā exigūt tp̄alia. Quare iſte erroꝛ eſt merito repꝛobādus. 2ᵘˢ erroꝛ

Tertius erroꝛ in ꝓdicta deſtitutōe inſertꝰ eſt. ꝙ expꝛoꝓatio ſiue abdicatio bonoꝝ tp̄aliū ꝑ votuꝫ nihil pōt cōferre ad pfectionē: ſi eadē ſiue eq̄lis ſollicitudo pſeueret poſt expꝛoꝓationē q̄ ierat. Huc erroꝛē ponit ſub his v̄bis. Reſtat ꝙ ſi ſollicitudo eadē poſt expꝛoꝓationē hmōi que ān ip̄am inerat pſeueret: ad pfectōnē hmōi: talis expꝛoꝓatio valet nil cōferre. Uerba eius erronea ⁊ virulēta in q̄bus veritati ꝯ̄dicit ⁊ perfectionē viroꝝ religioſoꝛum in officijs ſpecial̄r conſtitutoꝛū dirimit ⁊ ānullat. Nam cōſtat ꝙ abbates: ꝓoꝛes: et ceteri religioſoꝛum pꝛelati, 3ᵘˢ erroꝛ

UVA. BHSC. IyR_069_1

necnon inferiores in officijs ordis ſui ꝯſtituti
maiorē de cōi lege hn̄t ſollicitudinē circa tpa
lia acq̄rēda cōſeruāda ⁊ diſpēſanda poſt votū
pauptatis ⁊ expropatōis ꝑpter officia aſſum-
pta vel eis iniūcta: q̄ in nouiciatu an̄ expropa
tionē talē habuerāt. Nec ꝑpter hoc ſequit̄ ꝙ
expropatio quā vouerūt nihil eis ꝯfert ad pfe
ctionē. imo expꝰſſe ſequit̄ ꝯtrariū. vt ait Anſelmꝰ.
q̄ in libro ſuo de ſimilitudinibus apte dicit ꝙ
opus bonum factū cū voto plus valet: q̄ fa-
4ꝰ error ctum ſine voto. Quartus error eſt ꝙ carētia
dn̄ij romane ecclie reſuati: nō reddit carentē
paupiorē q̄ ſi res ipas cū dn̄io optieret. Hūc
errorē ponit ſub his vbis. Adhuc nec vtiꝗ ꝓ-
fuit dictis fribus ordinatio ſupradicta. q̄tuꝫ
ad hoc. ꝙ ppt̄ carētiaꝫ talis dn̄ij: ſe paupiores
dicere valeāt: q̄ ſi ipas cum illo quo carere de
bent dn̄io: obtineret. Qui error eſt ꝯtra det-
minationē ecclie romane. nā ex̄ de ver. ſignifi
catōe. lib. vi. c. exijt q̄ ſeminat. expꝰſſe d̄r. ꝙ per
carentiā talis dn̄ij abdicātes magiſ a tpalibꝰ
elongant̄. Eſt etiaꝫ ꝯtra rōnem. nam ille eſt
paupior q̄tū ad res tpales q̄ nō pōt ipas i iu-
dicio repetere nec ꝓ eis in iudicio litigare: q̄
ſi talia poſſet ꝓ tpalibus rebus exercere. Iteꝫ
qui hꝫ tale dn̄ium eſt ditior cū poſſit res hmōi
vēdere ⁊ ꝓ ſua vtilitate alienare. Igit̄ carēs
tali dn̄io eſt paupior: q̄ ſi hmōi dn̄iū obtieret.
5ꝰ error Quitus error ſuus eſt ꝙ q̄tū ad res vſu cōſū
ptibiles vſus facti nō pōt a ꝓꝑetate ſeu dn̄io
ſepari. Et vocat res vſu ꝯſūptibiles. vt poſtea
apparebit illa q̄ in cibo ⁊ potu pecunia et ve-
ſtimētis ꝯſiſtūt. vſuꝫ aūt facti vocat actū vtē
di. cuiuſmodi ē actꝰ mādu cādi bibēdi iduēdi:
et hmōi. Hūc errorē ponit ſub his vbis. Dice-
re ſiq̄dē ꝙ in talibꝰ rebus. ſ. vſu ꝯſūptibilibus
vſus iuris vel facti ſepatus a ꝓꝑetate rei ſeu
dn̄io poſſit ꝯſtitui repugnat iuri ⁊ obuiat rōi.
Hec ſūt vba eiꝰ q̄ ſacre ſcripture apte ꝯdicūt.
Nam vt habet̄ Gen̄. xxvij. Jacob habuit ſim-
plicem facti vſum veſtimētoꝝ eſau fris ſui ab
omni ꝓꝑetate et dn̄io ſeparatū. Vn̄ ibideꝫ ſic
legit̄. veſtibus eſau valde bonis q̄s apd̄ ſe re-
becca domi hēbat: iduit eū. ſ. iacob. Sacerdo
tes etiā veteris teſtamēti hēbāt vſū fci panū
ꝓpōnū ⁊ cuiuſdā determinate ptis quorūdaꝫ
ſacrificioꝝ. ⁊ tn̄ nō hēbāt ꝓꝑetatē ⁊ dn̄iū illo-
rum. q2 nō poterāt illa vēdere nec donare nec
de illis aliq̄d ordinare niſi ſolūmodo māduca
re. Sacerdotes etiā noue legis hn̄t vſuꝫ para
mētoꝝ in altari ab oī ꝓꝑetate ⁊ dn̄io ſeparatū
Iſta hereſis poſſet infinit̄ auctoritatibꝰ ſcri-
pture diuine ⁊ ſcōꝝ auctoritatibꝰ ac rōnibus
6ꝰ error veridicis ⁊ exemplis reprobari. Sextus er-
ror eſt ꝙ ius vtēdi in rebus vſu ꝯſumptibilibꝰ
ſeparate a ꝓꝑetate ſeu dn̄io nō pōt ꝯſtitui vel
haberi. Hūc errorē ponit ſub his vbis. In re-
bus ꝯſumptibilibꝰ vſu nec ius vtēdi: nec vſus
facti ſepata rei ꝓꝑetate ſeu dn̄io pn̄t cōſtitui
vel hr̄i. Iſte error militat contra veritatē. Nā
licētia vtēdi etiā ſm̄ iſtū q̄ in quodā alio loco
dicit ſic. Si q̄s alicui licētiā ꝯcedat vtendi re
ſua vſibili (ita ꝙ licentiā teneat) conſtat ꝙ
hꝫ ius vtēdi re illa cuius licētia eſt cōceſſa. igi
tur ſm̄ ipm̄ licētia eſt ius vtēdi. Manifeſtum
eſt aūt ꝙ aliq̄s pōt hr̄e licētiaꝫ vtēdi veſtibus
alterius ſine omni ꝓꝑetate et dn̄io. Ergo pōt
hr̄e ius vtēdi rebus vſu ꝯſūptibilibꝰ ab omni
ꝓꝑetate rei ⁊ dn̄io ſeparatū. Septimꝰ error 7ꝰ error
eſt. ꝙ vti re aliqua nihil aliud eſt ꝓꝑe q̄ fructꝰ
rei ſeu vtilitatē in ſolidū vel ꝓ parte recipere
q̄ ex ea pōt ſalua rei ſuba ꝓuenire. Iſtū errorē
ponit ſub his vbis. Cuꝫ eīm vti re aliqua nihil
aliud ſit ꝓꝑe q̄ fructus rei ſeu vtilitatē aliquā
in ſolidū vel ꝓ parte recipe: q̄ ex illa pōt ſalua
rei ſuba ꝓuenire. Hec vba ſua ſunt erronea. ex
q̄bus ſequit̄ apte ꝙ nullus poſſit vti cibo vel
potu. q2 ex illis nō ꝓueit cōiter vtilitas: ſalua
rei ſuba. Quare dictū ſuū eſt erroneū reputan
dum. Quod ⁊ auctoritatibus ſit̄ ⁊ rōibꝰ poſſꝫ
euidēter ⁊ copioſe ꝓbari. Octauꝰ error ē. ꝙ 8ꝰ error
illa re vti q̄s neq̄t ex qua eius ſalua ſuba: nulla
pōt ſibi ꝓuēire vtilitas. Hūc errorē ponit ſub
his verbis. Reſtat ꝙ re illa vti quis nequeat:
ex qua eius ſalua ſuba nulla ſibi pōt ꝓuenire
vtilitas. quales res vſu ꝯſumptibiles eſſe cō-
ſtat. Hec vba eius inſana ſacre ſcripture ⁊ do
ctrine ſcōꝝ ac etiā rōni aduerſa ſūt. Btūs eīm
pau. i. ad Thi. v. ſcribit vtere modico vino ꝓpt̄
ſtomachū: tn̄ alie auctoritateſ inumere poſſēt
adduci idē ꝓbātes demōſtratiue. rō idicat ꝙ
ꝯtigit vti alimētis ⁊ rebus diuerſis q̄ ipo vſu
ꝯſumūt̄. Nonus error eſt. ꝙ actus vtēdi ſine 9ꝰ error
iure aliquo nō pōt in rebus vſu ꝯſūptibilibus
ꝯſtitui vel hr̄i. Hūc errorē ponit ſub his vbis.
nec actus ipe vtēdi ſine iure aliquo pōt i rebꝰ
vſu ꝯſūptibilibꝰ ꝯſtitui vel hr̄i. Hec vba eius
veſana ex q̄bus ſequit̄ ꝙ furās veſtes alterius
vel aliā rem quocūꝗ vſu ꝯſumptibilē ſtati cū
vſu hꝫ ius vtēdi ipa. ⁊ ꝑ ꝯn̄s nō iniuſte dꝫ dici
ipa vti. Decimus error eſt. ꝙ rebꝰ vſu ꝯſūpti- 10ꝰ error
bilibus nō ꝯtingit vti ſed abuti. Hūc erroreꝫ
ponit ſub his vbis. Licet in rebus vſu cōſum-
ptibilibus nec ius vtēdi nec ipm̄ vti poſſit ꝯſti-
tui vel haberi. ipis tn̄ poterit quis abuti. Hec
vba eius deteſtāda. Ex quo ſequitur ꝙ xp̄s et
apl̄i quotiēs comederūt ⁊ biberūt ⁊ ſe indue-
runt: rebus vſu ꝯſumptibilibus abutebantur
quod eſt hereticū. ⁊ blaſphemū. Similiter ex
dicto errore ſequit̄ ꝙ quicūꝗ ſacerdos vtitur

UVA. BHSC. IyR_069_1

ſpēbus in ſacramēto altaris:cum ſint vſu cō-
ſumptibiles:abutit̃ illis ſpēbus . qđ eſt erro-
neū ⁊ iniquū. Abuti enim cōiter ⁊ maxime in
11ꝰ error ſcriptura diuina ſumitur pro male vti. Un-
decimus error eſt. ꝙ abuti exigit ꝙ cum actu
ſuba rei ꝯſumat̃. Huc errorē ponit ſub his ver
bis.ſed abuti exigit ꝙ cuȝ actu ſuba rei hmōi
ꝯſumat̃. Hec v̄ba eius apte diſſona ſūt ſcrip-
ture diuine. vñ Geñ. xxxiiij. Dixerūt filij iacob
de ſichen.nunq̇d vt ſcorto abuti debuere ſoro
re nr̃a. ⁊ Eccl̃iaſtici.xxv.đr de muliere mala.a
carnibus tuis abſcide illā:ne ſup te abutatur
12ꝰ error Duodecimus error eſt.ꝙ actus vtēdi nō ē in
rerū natura. Hūc errorē pōit ſub his v̄bis.qđ
nō eſt:nequaꝗ̄ haberi pōt . Patet aūt ꝙ actꝰ
ipe anteꝗ̄ exerceat̃:aut etiā dum exercet̃:aut
poſtꝗ̄ ꝑiectus eſt:in rerū natura nō eſt.⁊ īfra
cū actus eſt in fieri:nec adhuc illud eſt in rerū
natura:cū eſſe rem ꝑfectā ſignificet.ꝙ ꝗ̄diu ē
in fieri:nō pōt actui ꝯuenire . Qđ em de actu
q̃ eſt in fieri p̄terijt:iam nō eſt . Quod aūt fit:
inſtantaneū vel momētaneū eſt.⁊ tale ꝙ ma-
gis intellectu ꝑcipi poteſt:ꝗ̄ ſenſu. Adhuc pꝰ
actū completū licȝ ex facto ipo p̄dicta res a q̃
fuerit res ipſa haberi valeat.factū tñ ipm qđ
iam tranſijt nō habet̃. Hec v̄ba eius tā hereti
ca ꝗ̄ ridiculoſa. Ex q̇bus ſequit̃ ꝙ nullꝰ actus
ſucceſſiuus pōt eē in rerū natura: q: ita bñ cō
cludit̃ ꝑ argumentū ſuū de quocūq; actu ſuc-
ceſſiuo:ſicut de actu vtēdi qualis eſt mādu-ca
tio.potatio. indutio: ⁊ hmōi . Et ꝑ ꝯñs xp̄us
nunꝗ̄ ꝓceſſit de vtero virginis neq; creuit.ne
q; predicauit.neq; paſſus fuit. neq; reſurrexit.
neq; in celos aſcēdit:cū q̇libet iſtoꝝ ſit actus
ſucceſſiuus. Quare v̄ba ſua inſana ⁊ heretica
13ꝰ error ſūt merito reputāda. Tredecimꝰ error eſt.ꝙ
ꝓtegere ⁊ defendere res pauperū paruas ⁊ vi
les etiā ꝑ ꝓcuratores derogat honori ſūmi pō
tificis ⁊ romane eccl̃ie. Hūc errorē ponit ſub
his v̄bis. Rurſus nedū fr̄ibus ipis ordinatio
p̄dicta nō ꝓfuit:ſed etiā occaſionalr̄ ſacroſcē
romane eccl̃ie nō leuiter detrahit ⁊ detraxit.
Nonnūꝗ̄ v̄o p̄fate eccl̃ie derogat̃ honor.ſi ip-
ſam opȝ nūc in foro eccl̃iaſtico:nūc in foro ſe-
culari:interdū quoq; corā pedaneis iudicibꝰ:
et plerūq; ꝓ rebus paruis ⁊ vilibus continue
litigare. Hec v̄ba eius inſana ⁊ arrogātia ple
na hereſum diuine ſcripture ꝯ̄riū concludētia
ꝙ videlicet ꝓtectio ⁊ defenſio ſubditorū in
iudicio derogat honori p̄lati. Cum tñ p̄latus
ex ſuo officio ſubditos ꝓtegere ⁊ defendere te
neat̃. Unde Eſa.i.rep̄hendunt̃ p̄lati de negli
gentia circa defenſionē pauperū ⁊ miſerabiliū
ꝑſonarū.dicēte ꝓpħa.pupillo ñ iudicāt.cā vi
due ñ igredit̃ ad illos. Et ſupra.q̄rite iudiciū.

ſubuenite opp̄ſſo.iudicate pupillo.defendite
viduā. Et pſ̄ canit. Eripite pauperē ⁊ egenū
de manu pc̄tōꝝ liberate. Quartuſdecimꝰ 14ꝰ error
error eſt.ꝙ dñium quarūdā rerū:q̇bus quidaȝ
religioſi vtunt̃: romane eccl̃ie reſuatum:ē nu
dū:enigmaticū ⁊ v̄bale. Hūc errorē ponit ſub
his v̄bis. Nolēteſq; in poſterū ſub p̄textu ſeu
pallio talis dñij tp̄alis:verbalis:nudi :⁊ enig
matici ⁊c. Uñ circa iſtū errorē eſt notādum ꝙ
iſte error ꝯcordat cū p̄mo errore in h̄ opuſcl̃o
tacto vbi dicit ꝙ retētio dñij rerū qua nōnul-
li religioſi vtunt̃ nō ꝓdeſt ad ſtatū ꝑfectōnis
Et parū pꝰ ait.nō ipe vſus frm̄ dici dȝ:ſ; potiꝰ
romane eccl̃ie dñium eē ſimplex . Et infra. ꝙ
aūt dñiuȝ romane eccl̃ie reſeruatū:ſimplex eē
ſeri debeat.ex h̄ pȝ:q: ex illo nulluȝ eidē eccl̃ie
tp̄ale obuenit hactenꝰ ꝯmodū. nec ſperat̃ qđ
obuenire debeat in futurū. Ex q̇bus oībꝰ colli
git̃ ꝙ retētio dñij inutilis eſt ad ꝑfectionē . et
dñium v̄bale:nudū:⁊ enigmaticū ideȝ impor-
tāt apđ ipm. Et ita ipe reputat dñium ad ꝑfe Impugnatio er
ctionē iutile ⁊ romane eccl̃ie ſimplex:nudū ⁊ roris
enigmaticū ⁊ v̄bale illud dñium ex quo nullū
ꝓuenit ꝯmodū tp̄ale. Quod eſt tam ꝯ̄ fidem:
ꝗ̄ ꝯtra determinationē eccl̃ie romane. Cōtra
fidem vtiq; eſt:q: ſi dñium eſt ſimplex: v̄bale:
nudū ⁊ enigmaticū.ꝓpter hoc ꝙ ex eo non ꝓ-
uenit cōmodū tp̄ale: ſequit̃ ꝙ nullū eēt ꝯmo-
dum ſpūale. Quia ſi eēt ꝯmodū ſpūale:dñiuȝ
poſſet reddi nō ſimplex:⁊ nō v̄bale.nec nuduȝ
et enigmaticū:ſed reale ⁊ ꝓficuū ad eterna .
Eſt etiā ꝯtra determinatōnē eccl̃ie in decre .
Exijt q̃ ſeminat.vbi habet̃.retētio nanq; dñij
taliū rerū cū ꝯceſſione vſus facta pauperibus
non eſt infructuoſa dño. cum ſit meritoria ad
eterna:⁊ ꝓfeſſioni pauperū oportuna.q̃ tanto
ſibi cēſet̃ vtilior: quāto commutat tp̄alia pro
eternis. Hij errores ſn̄ialiter pariter ⁊ lr̄aliter
cuȝ pluribus alijs quos cauſa breuitatis omit
to in deſtitutōne.ad ꝯditorē canonū: expreſſe
continentur.

Equitur videre er

ſ rores in deſtitutiōe.cū inter nō nul-
los.aſſertos et dogmatizatos. Pri- Primus error
mꝰ itaq; error in ea aſſertus eſt. ꝙ ſcriptura ſa
cra teſtat̃ erroneum.xp̄m ⁊ ap̄los nō habuiſſe
res tp̄ales quo ad dñiū in ſpāli nec etiā in cōi
Hūc errorē ponit ſub his v̄bis.cū inter nōnul
los viros ſcholaſticos ſepe ꝯtingat in dubiuȝ
reuocari. vtrū ꝑtinaciter aſſerere redemptorē
nr̃m ⁊ dñm ieſum xp̄m:eiuſq; ap̄los nō hūiſſe ī
ſpāli aliq̇:nec etiā in cōmuni hereticū ſit cen-
ſendū.diuerſis diuerſa:⁊ aduerſa ſentiētibus
circa illud:nos huic ꝯcertatōi finē imponere

UVA. BHSC. IyR_069_1

cupiētes:aſſertionē hmōi ptinacē cū ſcriptu-
re ſacre(q̄ in pleriſqꝫ loq̄ ipſos nōnulla hūiſſe
aſſerit)ꝯdicat expſſe:ipamqꝫ ſcripturā ſacrā
p quā vtiqꝫ fidei orthodoxe ꝓbant̄ articuli: q̄
ad p̄miſſa fermētū apte ſupponat ꝯtinere mē
dacij:ac p ꝯñs q̄tū in ea eſt totā euacuās fidē
catholicā reddat eius ꝓbationē admodū du
biam ⁊ incertā. deinceps erroneā fore cēſedā
et hereticā de frm̄ nroꝝ ꝯſilio:h̄ ppetuo decla
ramus edicto. Hec v̄ba eius venenoſa. q̄ ſimul
2ᵘˢ error cū eis poſtea reprobant̄. Scd̄s error ē. ꝙ ſa-
cra ſcriptura teſtat̄ xp̄m ⁊ apl̄os in rebus q̄s
habuerūt:habuiſſe ius vtēdi eis ciuile ⁊ mun
3ᵘˢ error danū. Tertius error eſt. ꝙ ſcriptura ſacra te-
ſtatur xp̄m ⁊ apl̄os in rebus q̄s habuerūt: ius
4ᵘˢ error donādi ciuile ⁊ mūdanū habuiſſe. Quartus
error eſt. ꝙ ſcriptura ſacra teſtat̄ xp̄m ⁊ apl̄os
in rebus q̄s habuerūt:hūiſſe ius vēdēdi ciuile
5ᵘˢ error et mūdanū. Quitꝰ error eſt. ꝙ ſacra ſcp̄tura
teſtat̄ xp̄m ⁊ apl̄os in rebus q̄s habuerūt:ha-
buiſſe ius aliquod ex ipis acq̄rēdi ciuile ⁊ mū
6ᵘˢ error danū. Sextus error eſt. ꝙ ſacra ſcriptura te-
ſtat̄ xp̄m ⁊ apl̄os res q̄s habuerit vēdidiſſe:do
naſſe. ⁊ alia ex ipis acq̄ſiſſe iure ciuili et mūda
no. ſeu ipos potuiſſe talia feciſſe ſupponit.
7ᵘˢ error Septimus error eſt. ꝙ niſi xp̄s ⁊ apl̄i hūiſſēt
in rebus(q̄s ſacra ſcriptura teſtat̄ ipoſ habu
iſſe)ius vtēdi:vēdēdi:donādi: ⁊ aliq̄ ex ipſis
acq̄rēdi ciuile ⁊ mūdanū: geſta eoꝝ fuiſſent i-
mūda. Hos errores ponit ſub his v̄bis. Rurſū
qꝫ i poſterū ptinaciter affirmare: ꝙ redēptori
nr̄o p̄dicto: eiuſqꝫ apl̄is in his q̄ eos habuiſſe
ſacra ſcriptura teſtat̄:nequaq̄ ius ipis vtendi
ꝯpetierit:nec ipa vendēdi ſeu donādi ius ha-
buerit:aut ex ipis aliq̄ acq̄rēdi(q̄ tm̄ de p̄miſ-
ſis feciſſe ſacra ſcriptura teſtat̄:ſeu ipos potu
iſſe facere ſupponit expſſe. cū talis aſſertio ip-
ſoꝝ vſū ⁊ geſta euidēter includat in p̄miſſis n̄
iuſta;qd̄ vtiqꝫ in vſu geſtis ſeu factis redēpto
ris nr̄i dei ⁊ hois ſentire nephas ē)ſacre ſcri-
pture ꝯriū: ⁊ doctrine catholice inimicū dici-
mus. atqꝫ aſſertionē ipaꝫ ptinacē de frm̄ eorū
dem ꝯſilio. deinceps erroneā fore cēſēdā meri
to ac hereticā declaramus. Hec v̄ba eius de q̄
bus intelligit de iure vtēdi:vēdēdi: ⁊ donādi.
⁊ aliq̄ ex eis acq̄rēdi ciuili ⁊ mūdano. ſicut ex
v̄bis ſuis in ſequēti deſtitutōe ſua. ſ. q꞉ quorū-
dam. apparet maniſeſte. vbi dicit in hec v̄ba.
Rurſū aſſeruiſſe dn̄r publice hmōi aſſertores:
ꙗ abdicatio iuris in cuiuſcūqꝫ rei ꝓpetate ⁊ i
vſu eius eſt ſcā ⁊ meritoria ꝓpter deū. ⁊ a xp̄o
in ſeipſo ſuata apl̄iſqꝫ impoſita. ⁊ ab ipis ſub
voto aſſumpta:nec p hoc vſus facti ad ſuſten
tationē nature in xp̄o ⁊ apl̄is ꝯuincit̄ eſſe nō
iuſtus:ſed tanto iuſtior atqꝫ pfectior ⁊ deo ac-
ceptior:ac mūdo exemplarior:q̄n penitꝰ renū-
ciatū fuerit oi iuri. p quod ⁊ ſic vtēs ꝓbat̄ vſu
hmōi quōlibet ꝯtendere vel iudicio litigare.
Que quidē aſſertio ꝯtinet multa falſa:cū ne-
qꝫ xp̄m expropriationē p̄dictā ois iuris in cuiuſ
cūqꝫ rei ꝓpetate: ⁊ in eius vſu in ſe ſuaſſe. nec
etiā impoſuiſſe apl̄is:neqꝫ ſub voto ab ipis fu
iſſe receptā:euāgelica ſeu apl̄ica doceat hiſto
ria. ſ ꝯriū euidētius maniſeſtet. Hec v̄ba eius Impugnatō ſex
venenoſa intētionē explicātia:v̄boꝝ ſupradi primorū errorū.
ctoꝝ. in quo maniſeſte ꝯdicit veritati. Tū q̄a Primo
ſcripture diuine falſum imponit; dicens ipaꝫ
teſtari xp̄m ⁊ apl̄os habuiſſe in rebus q̄bꝰ vſi
fuerūt:ius vtēdi:vendēdi:donādi: ⁊ aliqua ex
eis acquirēdi ciuile ⁊ mūdanū. Et ꝙ talia de
hmōi rebus fecerint:quod eſt apte mendaciū
q꞉ hoc in ſcriptura diuina nequaq̄ repit̄. imo
oia q̄ i ſcriptura ſacra de rebus xp̄i ⁊ apl̄orum
habent̄:abſqꝫ iure ciuili ⁊ mūdano pn̄t ſaluari
Tum q꞉ determinatōi eccl̄ie aduerſat̄ q̄ dicit Secūdo
ex de v̄bo. ſigni. exijt. Dicimus ꝙ abdicatio ꝓ-
p̄etatis hmōi oim rerū tam in ſpāli q̄ etiaꝫ in
cōi ꝓpter deū:meritoria ē ⁊ ſcā. Quā etiā xp̄s
viā pfectōis oñdēs:v̄bo docuit: ⁊ exemplo fir
mauit. Quā etiā p̄mi fūdatores militāt̄ eccle
ſie ꝓut ab ipſo fonte hauſerāt:volētes pfecte Tertio
viuere p doctrine ac vite alueos deriuart. Tū
q꞉ btō Aug. obuiat. qui de ciuitate dei loq̄ns
de apl̄is dicit. dixerūt em̄ illi potētes. Ecce re
linq̄mus oia. ⁊ ſecuti ſumꝰ te. hoc votū poten-
tiſſime vouerant. Sed vn̄ h̄ eis. niſi ab illo de
quo hic ꝯtinuo dictū eſt dans votum vouēti.
Ex q̄bus claret ꝙ ſe exorbitat a tramite recte
vie. Quātū aūt ad aliū errorē in iſta deſtitu- Impugnatio ſe
tōe:dū iter nōnullos dogmatizāt. q̄ dicit: ꝙ ſi ptimi erroris
nec xp̄s nec apl̄i hūiſſēt in rebꝰ q̄bꝰ vſi fuerūt:
ius ciuile ⁊ mūdanū ipis vtēdi:vēdēdi: ⁊ alia
ex ipis acq̄rēdi:actus ⁊ geſta xp̄i ⁊ apl̄oꝝ fuiſ
ſent iniuſta:duplr̄ deliq̄t. Primo q꞉ oia q̄ xp̄s Primo
et apl̄i fecerūt de rebus:q̄bus vſi fuerūt:face-
re poterāt ꝯ licētia ꝯcedētiū res ipas. vl̄ dn̄io
remanēte penes deū;aut penes ꝯgregationē
cunctorū fideliū abſqꝫ tali iure:ſm ꝙ romana
eccl̄ia determinat de rebus q̄bus vtunt̄ frēs Secūdo
minores. Scd̄o q꞉ ſemetip̄m hereticat eo ꝙ p̄
us diffiniuit: ꝙ nullus pōt hr̄e ius vtēdi rebus
vſu ꝯſumptibilibus. ⁊ hic determinat ꝙ niſi
xp̄s ⁊ apl̄i hūiſſēt ius vtēdi rebus:q̄s ipos ha
buiſſe ſcriptura ſac̄ teſtat̄:actꝰ ⁊ geſta eoꝝ fu-
iſſēt iiuſta. Hi ſeptē ſūt in deſtitutōe:cū inter
nūnullos expſſi ⁊ aſſerti. Primus error.

Eſtat nūc videre
r errores i deſtitutōe tertia. q꞉ quorū
dā:ꝯ fidē ⁊ bonos mores ſeminatos.

UVA. BHSC. IyR_069_1

1ꝰ erroꝛ Quoꝛũ ꝑmus ꝙ illa q̃ ꝑ clauẽ ſcie ſũt a ſũmis
põtificibus in fide et moꝛibus diffinita: pñt a
ſuis ſucceſſoꝛibus in dubiũ reuocari et eoꝛum
ꝯ̃ria affirmari. Hũc erroꝛẽ in hec ṽba ponit: ſ;
aũt in rõne ꝑdicta ꝑmittit᷑: videl; ꝙ illa que ꝑ
clauẽ ſcie in fide ⁊ moꝛibꝰ ſunt a ſũmis põtifi-
cibus diffinita: nequeũt a ſuis ſucceſſoꝛibꝰ re-
uocari in dubiũ: nec ꝯ̃riũ affirmari: l; ſecus ſit
(vt dicũt) in his q̃ per clauẽ ꝑtãtis ꝑ ſũmos
põtifices. Et pꝛoꝛſus ꝙ h̃ ſit ꝯ̃riũ veritati. pt;
euidẽter ex ſequentibus. hec ṽba eius ex qui
bus ſequit᷑ ꝙ in ꝑtãte ſũmi põtificis ẽ fidem
nr̃am ꝓ libito ſuo mutare: ita ꝙ vnus ſũmꝰ põ
tifex põt in dubiũ illð reuocare ⁊ eius ꝯ̃riũ ſta
tuere: ⁊ affirmare qð ꝑdeceſſoꝛ ſuus diffiniuit
ad fidẽ ⁊ bonos moꝛes ꝑtinere. et ꝑ ꝯñs fides
eſſet in ꝑtãte hoim. quod eſt ꝯ̃ illud Apl̃i. i. ad
Coꝛ. ij. fides vr̃a nõ ſit in ſapia hoim: ſ; in ṽtu
te dei. ⁊. infra. c. iij. Fũdamẽtũ em̃ aliud nemo
põt ponere ꝑter id quod poſitũ eſt qð eſt xp̃s
2ꝰ erroꝛ ieſus. Scðs erroꝛ eſt. ꝙ nõ eſt aliq̃ clauis ſcie
Iſte erroꝛ ex pluribus ṽbis eius habetur. de
q̃bus pauca ſubijcient᷑. q̃ ſũt hec. Sicut lumẽ
materiale clauigerũ in vſu clauis materialis
dirigit. ſic ⁊ ſcia clauigerũ ſpũalẽ i vſũ clauis
potẽtie dirigit. Et quaſi quãtum ad hec: obti
net etiã vicẽ lucis. Et hoc ſaluatoꝛ nr̃ in ꝓmiſ-
ſione clauiũ facta btõ petro ſenſiſſe videt᷑ ex-
pꝛeſſe cũ poſt illã imediate ſubiũxit. ⁊ qðcũq;
ligaueris ſup terrã erit ligatũ ⁊ in celis. ⁊ qð-
cũq; ſolueris ſup terrã erit ſolu. ⁊c. nulla de ſcia
hita mẽtiõe. Hec ſũt ṽba q̃bꝰ ⁊ alijs q̃pluribꝰ
conat᷑ negare clauẽ ſcie eẽ clauẽ eccleſie. qð ẽ
ꝯ̃ euãgeliũ manifeſte. Nam vt habet᷑ Luce. xi.
ſaluatoꝛ nr̃ ait. Ve vobis legiſpitis q̃ tuliſtis
3ꝰ erroꝛ clauẽ ſcie ⁊c. Tertius erroꝛ eſt. ꝙ vita euãge
lica quã xp̃s ⁊ apl̃i tenuerũt: nõ excludit ꝓꝑe-
tatem in cõi. Hũc erroꝛẽ ponit ſub his verbis
cõcludi põt ꝙ vita euãgelica quã xp̃us ⁊ apl̃i
tenuerũt hr̃e in cõi aliqua nõ excludit. cũ ſine
ꝓꝑo viuere nõ exigat ꝙ ſic viuẽtes nihil habe
ant in cõi. hec ṽba eius que determinatõni ro
mane eccl̃ie ꝯ̃dicũt manifeſte. vt ſupius ꝓba-
tum eſt in ſexto erroꝛe contẽto in deſtitutõne.
4ꝰ erroꝛ cũ inter nõnullos. Quartꝰ erroꝛ ẽ. ꝙ oꝛdo frm̃
minoꝛũ h; vſu; iuris in rebus q̃bus vtit᷑. Hũc
erroꝛẽ ponit ſub his ṽbis. In declaratõnibus
quoq; Grego. Innocẽ. et Alexãdri ꝑdeceſſoꝛũ
nr̃oꝝ: q̃ eandẽ regulã abſq; ꝯfirmatõe aliq̃ de-
clarauerũt: ſil̃r nulla fit mẽtio pꝛoꝛſus de ꝑdi-
ctis: imo ꝑ eos euidẽter oñdit᷑ ꝙ hr̃e l; ipis fra
tribus vſum iuris ad ipm oꝛdinẽ ꝑtinere. Hec
ṽba eius in q̃bus dupliciter errat. ꝑmo quia
Gregoꝛio. Inno. ⁊ Alexã. ſũmis põtificibꝰ fal
ſum imponit. ſicut ꝑ declaratões eoꝛũdẽ: pate
re poteſt intuẽti. Scðo qꝛ apte ꝯ̃dicit determi-
natõni eccl̃ie romane. Na; in decretali. Exijt
qui ſeminat. ſic habet᷑. Condecẽs fuit et pꝛo-
feſſioni que vouit xp̃m pauperẽ in tanta pau-
ꝑtate ſectari: oim abdicare dñium. ⁊ rerũ ſibi
cõceſſarũ neceſſario vſu foꝛe cõtẽtã. nec ꝑ h̃ ꝙ
ꝓꝑietatẽ vſus et rei cuiuſcũq; dñium a ſe ab-
dicaſſe: ſimplici vſui oĩs rei: renũciatũ eſſe cõ-
uincit᷑. q̃ inq̃ vſus nõ iuris ſed facti tm̃mõ no
men hñs: quod facti eſt tm̃: in vtẽdo ꝑbet vtẽ
tibus nihil iuris. Quītꝰ erroꝛ eſt. ꝙ nulla cõi 5ꝰ erroꝛ
tas põt aliquẽ actũ realẽ exercere. Hunc erro
rem ponit ſub his ṽbis. Nam quidã q̃ ſingulo
rum ſunt: ꝑſonã q̃ntã exigũt ⁊ req̃rũt. oꝛdo au
tem vna ꝑſona nõ eſt: ſed repñtata ⁊ imagina
ria potius eſt cẽſenda. q̃re q̃ facti ſũt ſibi ꝯue-
nire nequeũt. Hec ṽba eius q̃ ita bñ cõcludũt
de quolibet alio collegio ⁊ de vnaq̃q; vniuer-
ſitate: ꝯgregatõe ⁊ multitudine: ſicut de oꝛdi-
ne frm̃ minoꝛũ. S; iſte erroꝛ repugnat ſcriptu
re diuine. nam Exo. xxxij. ſic habet᷑. ſedit ppl̃s
mãducare ⁊ bibere ⁊ ſurrexerũt ludere. et Lu.
i. dꝛ. Et oĩs multitudo ppl̃i erat oꝛãs foꝛis ho-
ra incẽſi. et. viij. Regũ. v. ſcribit᷑. infũde turbe
vt comedant. Sextus erroꝛ eſt. ꝙ ꝑſona ima 6ꝰ erroꝛ
ginaria ⁊ repñtata põt hr̃e ius vtẽdi: ſed non
vſu; facti. Hũc erroꝛẽ ponit ſub his ṽbis. que
facti ſũt ſibi (ſc; ꝑſone imaginarie et repñta-
te) vere ꝯuenire nequeũt: l; ei poſſint ꝯgrue-
re q̃ ſũt iuris. Hec ṽba eius: in q̃bus dupl̃r er-
rauit. Pꝛimo qꝛ ius vtẽdi nulli enti imagina-
rio ⁊ repñtato ſiue fantaſtico poteſt ꝯuenire.
Scðo qꝛ ꝯ̃dictionẽ includit ꝙ illi q̃ põt hr̃e
ius vtendi non poſſit competere vſus facti.
Septimus erroꝛ eſt. ꝙ euãgelica veritas: et 7ꝰ erroꝛ
apl̃ica dicta teſtant᷑ in pleriſq; locis: apl̃os pꝰ
eoꝝ reditũ a ꝑdicatõe: pecuniã poꝛtaſſe. Hũc
erroꝛẽ ponit ſub his ṽbis. Nec obſtat ꝙ xp̃us
portare pecuniã apl̃is: dũ ipos ad ꝑdicãdum
mitteret: interdixit. Qð tñ anq̃ eos mitteret:
ipis nõ legimꝰ fuiſſe int᷑dictũ. Niq; pꝰ reditu;
pecuniã poꝛtauerũt: i pleriſq; locis euãgelica
veritas: ⁊ apl̃ica dicta teſtant᷑. Hec ṽba eius
falſa ⁊ erronea: q̃bꝰ ſcripturã ſacrã obfuſcat ⁊
diffamat. Nam q̃uis videat᷑ de beato Petro
Math. xvij. ꝙ ſtaterem in oꝛe piſcis accepit.
de alijs tñ apl̃is nõ legit᷑ ꝙ pecuniã poꝛtaue-
rint: q̃nimmo oĩa que de apl̃is q̃tum ad pecu
nia; in ſacra ſcriptura legunt᷑: ſaluari pñt po
nendo ꝙ alij ab apl̃is: excepto iuda ꝑditionis
filio pecuniã (de qua fit mẽtio) ꝯtrectabãt:
et poꝛtabãt. Octauus erroꝛ eſt. ꝙ q̃n xp̃s mi
ſit apl̃os ad ꝑdicandũ: nõ ꝑcepit eis ꝙ nõ poꝛ 8ꝰ erroꝛ
taret pecuniam. Hũc erroꝛe; ponit ſub ṽbis
his. ꝑterea Aug. dicit expꝛſſe ꝙ illud nõ fuit ꝑ-

UVA. BHSC. IyR_069_1

ceptum: ſed ptās recipiēdi neceſſaria: ab his
q̄bus p̄dicabāt euāgeliū. ꝙ ſuare aplis licuit
vel licuit etiā nō ſuare. Hec ꝟba eiꝰ heretica.
in q̄bus dupl'r peccat. Primo qꝛ ſacre ſcriptu
re obuiat et repugnat. Nam Mat. x. legit' ſic.
Vos duodecim miſit ieſus p̄cipiēs et dicens.
In viam gentium ne abieritis. et infra. Noli-
te poſſidere aurum. neq; argētum. neq; pecu-
niam in zonis vr̄is. Et Mar. vi. ſic habet'. vo
cauit. xij. ⁊ cepit eos mittere binos ⁊c. ⁊ infra
⁊ p̄cepit eiſ ne aliq̄d tollerēt i via: niſi ꝟgā tm̄
nō perā. nō panē. neq; zonā. et Lu. ix. ſcribitur
nihil tuleritis in via neq; ꝟgaz neq; perā neq;
pecuniā. Scd'o peccat. qꝛ falſū btō Aug. men
daciter imponit. cū Aug. ꝯ͂riū dicat manifeſte
9ꝰ error Nonus error eſt ꝙ in determinatiōe eccleſie
ꝯtēta in decretali. Exijt q̄ ſeminat. nō ꝯtinet'
ſuſtētatio xp̄i ⁊ aplorū eius in nudo ⁊ ſimplici
vſu facti ꝯſiſtere. Hūc errorē ponit ſub his ꝟ-
bis. adhuc nō apparet ip̄m ſcz nicolaū tertiū
dixiſſe: ſcz ſuſtētationē xp̄i ⁊ aploꝝ eius i ſolo
et nudo ac ſimplici ꝯſiſtere vſu facti. Hec ver
ba eius ꝯ͂ria determinatōni Nicolai tertij de
qua loquit' euidēter. qꝛ lz nicolaus tertius nō
ponat ꝟbaliter ſuſtētationē xp̄i ⁊ aploꝝ eius
in ſolo ⁊ nudo ac ſimplici vſu facti cōſiſtere: ẜ
tm̄ ſnialiter aſſerit: ⁊ affirmat. cū dicat xp̄m ab
dicationē ꝓꝑetatis oīm rerū: tam in ſpāli: ꝙ̄ i
cōi ꝟbo docuiſſe: ⁊ exemplo firmaſſe. ⁊ aplos i
nolētes ꝑfecte viuere: ꝑ doctrine ac vite ipoꝝ
10ꝰ error alueos: ẜ idem diriuaſſe. Decimus error eſt
ꝙ xp̄us habuit ꝓꝑetatē in loculis. hūc errorez
poſuit ſub multis ꝟbis. de quibus pauca ſubij
ciunt' q̄ ſūt hec. ꝑterea ſi diceret' xp̄m i loculis
habuiſſe tm̄modo ſimplicē vſum facti: fruſtra
diceret' ꝙ in ꝑſona infirmoꝝ ipſe xp̄s loculos
habuiſſet. ẜ ꝟba eius expſſe ſūt ꝯ͂ria dictis ſan
ctoꝝ. q̄ dicūt illos loculos fuiſſe pauperū ⁊ in
illis erat tradita forma pecunie eccl'ie in qua
p̄latus eccl'ie nō hz ꝓꝑetatem. Unde ⁊ btūs
Hiero. ſup illud Math. xvij. piſcē q̄ p̄mo aſcē
derit ⁊c. ſic ait. tāte pauptatis fuit dn̄s. vt vn̄
tributa ꝓ ſe et aplis ſolueret: nō hēret. ꝙ ſi q̄s
obijcere voluerit: qm̄ iudas portauit in locul'
ſuis pecuniā: rn̄debimꝰ ꝙ res pauperū in vſus
ſuos cōuertere nephandū duxit. Et ꝑꝯſequēs
11ꝰ error loculi illi nō erāt xp̄i quo ad ꝓꝑetatē. Unde
cimus error eſt. ꝙ hr̄e ꝓꝑetatē rerū tpalium in
cōi: in nullo derogat altiſſime pauptati. Hūc
errorē ponit ſub his ꝟbis. Nec hoc (ſcz hr̄e in
cōi etiā quo ad ꝓꝑetatē alia) derogat (iuxta
dictū greg. ix) altiſſime pauptati. Hec verba
eius ꝯtraria determinationi eccl'ie ſunt. ſicut
ſupius eſt oñſum. ⁊ ſimul cū hoc Grego. pape
12ꝰ error nono: falſum imponētia manifeſte. Duodeci
mus error eſt ꝙ determinatio eccleſie poſita
(exijt q̄ ſeminat) ꝯ͂dicit (quātū ad ſimplicez
vſum facti rerū quo frēs miores vtunt') decla
ratōibus Greg. Inno. et Alexā. ſummoꝝ pon
tificū. Hūc errorē ponit ſub his ꝟbis. Qd̄ aūt
dr in declaratōe nicolai p̄deceſſoris noſtri pre
dicti: cōtineri ꝙ frēs miores in rebus: que eis
obueniūt. hn̄t tm̄ ſimplicē vſum facti: dicimꝰ
ꝙ ſi ip̄e intellexerit ſimplicē vſum facti denu-
datū oī iure. ita ꝙ frēs ſeu ordo nullū habz ius
vtēdi. hoc eſt expſſe cōtra declaratōes Greg.
Inno. ⁊ Alexādri ſūmoꝝ pōtificū predictoꝝ.
Hec ꝟba eius mēdoſa q̄bus apte ſummis pō-
tificibus p̄dictis falſum imponit. Nā ſicut ꝑ
declaratōes eorūdē poteſt patere intuēti: oēs
illi pōtifices quos enumerat ꝯcordari debent
cū Nico. tertio: in hoc ꝙ frēs minores i rebus
q̄bus vtunt' debēt ſolūmodo hr̄e ſimplicē vſū
facti. Decimuſtertius error eſt. ꝙ eſt impoſſi 13ꝰ error
bile ſimplicez vſum facti abſq; iure ab aliquo
obtineri. Hūc errorē ponit ſub his ꝟbis. Dici
mus ꝙ eſt impoſſibile vſū facti ſimplicē abſq;
iure aliquo ꝙ nihil eſt ad quātū ip̄m vt i ꝓprie
poteſt dici poſſe iure aut vſu nō cōſumptibili
ab aliquo obtineri. Hec ꝟba eius ꝓphana ex
q̄bus ſequit' ꝙ fur et latro immediate vt vtit'
re quacūq; furtiz ſublata hz ius vtendi ea et ꝑ
ꝯſequēs licite vtit' ipa quod eſt iniquū et blaſ
phemū. Decimuſquartus error eſt ꝙ actꝰ vtē 14ꝰ error
di ſine iure eſt iniuſtus. Hūc errorez ponit ſub
his ꝟbis. Preterea ſi ſimplex vſus: denudatꝰ
omni iure haberi poſſet ab aliquo: conſtat ꝙ
actus vtendi huiuſmodi eſſet reputādus iniu
ſtus. Hec verba eius. ex quibus ſequit' ꝙ ſacer
dos in altari vtens ſpēbus ſacramēti: et para
mentis alienis in quibus nulluz habet ius: ex
ercet actum non iuſtum. Per conſequēs pec-
cat: quod eſt hereticum euidenter. Quintuſ 15ꝰ error
decimus error eſt. ꝙ euangelica et apoſtolica
hyſtoria docz xp̄z nō renūciaſſe oī iuri. in cuiꝰ
cūq; rei ꝓꝑetate: ⁊ i vſu eius. ꝑ qd̄ pōt ſic vtēs
ꝓ vſu hmōi quōlz cōtēdere ⁊ i iudicio litigare
Sextuſdecimus error eſt. ꝙ euāgelica ⁊ apl'i 16ꝰ error
ca hyſtoria docz xp̄z talē expropriatōez aplis
mime impoſuiſſe. Septimuſdecimus error ē 17ꝰ error
ꝙ euāgelica ⁊ apl'ica hyſtoria docz talē expro
patōez ab aplis nequaq̄ fuiſſe receptā. Hos
tres errores ponit ſub his ꝟbis. Aſſeruiſſe dn̄r
puplice hmōi aſſertores: ꝙ abdicatio iuris in
cuiuſcūq; rei ꝓꝑetate: i vſu eiꝰ ē ſctā ⁊ merito-
ria ꝓpt' deū. ⁊ i xp̄o a ſeip̄o ſuata: aplisq; ipoſi
ta ⁊ ab ip̄is ſub voto aſſumpta. nec ꝑ hoc vſus
facti ad ſuſtētatōnē nature in xp̄o ⁊ apoſtolis
cōuincit' eſſe nō iuſtus: ſed tanto iuſtior: atq;
ꝑfectior: ⁊ deo acceptior: ⁊ mūdo exemplarior

UVA. BHSC. IyR_069_1

Impugnatio erroris.

quãto plenius renũciatũ fuerit omni iuri. per quod poteſt ſic vtẽs ꝓ hmõi quolibet contendere: vel in iudicio litigare. Que quidẽ aſſertio cõtinet multa falſa: cũ neqꝫ xp̄m expropriationẽ p̄dictã omnis iuris in cuiuſcũqꝫ rei ꝓprietate ⁊ in vſu eius in ſe ſeruaſſe: nec etiã impoſuiſſe apoſtolis: neqꝫ ſub voto ab apoſtolis fuiſſe receptuꝫ: euãgelica. ſeu apoſtolica doceat hyſtoria. ſed cõtrariũ euidẽtius apoſtolica doceat hyſtoria xp̄m tali iuri non renũciaſſe: nec ab apoſtolis talẽ renũciationẽ receptã fuiſſe: nec eis talẽ renũciationẽ impoſuiſſe. immo ꝙ xp̄s talem renũciationẽ docuerit ſcriptura dicit exp̄ſſe cuꝫ dicit. Si vis ꝑfectus eſſe vade vende omnia que habes ⁊ da paupibus ⁊ ſeq̄re me. Certũ eſt autẽ ꝙ ꝑ venditionẽ ⁊ in pauperes factã diſtributionẽ omni iuri renũciat̃. Ergo xp̄s talem renũtiationẽ docuit. Si autẽ hoc docuit nõ dicendũ ꝙ in ſe idem nõ ſeruauerit. cũ act. i. dicat̃. cepit ieſus facere et docere Quod etiã docuerit in iudicio nõ contẽdere: patet Math. v. vbi ſic habet̃. qui vult tecum in iudicio cõtẽdere ⁊ tunicã tuã tollere: dimitte ei ⁊ palliũ. et luce. vi. ſcribit̃. qui aufert que tua ſunt ne repetas. Quod etiam talis expropatio fuerit recepta: patet ex determiatõe eccleſie in decretali. Exijt qui ſeminat. Et ex v̄bis Aug. ſicut ſupius in. vi. errore deſtitutõis. cuꝫ

18 error

inter: eſt apte monſtratũ. Octauuſdecim⁹ error eſt ꝙ ad fidem ⁊ bonos mores nõ ꝑtinet xp̄m ⁊ apoſtolos nõ habuiſſe niſi ſimplicẽ vſũ facti: in his que habuerunt. Hũc errorem ponit ſub his v̄bis. dicãt nobis aſſertores hmõi verbi legãt ꝙ ad fidem vel mores ꝑtineat xp̄ꝫ et apoſtolos nõ habuiſſe in his que habuerũt niſi ſimplicẽ vſum facti. ꝓfecto hoc ad fidem nõ ꝑtinet. Et infra. hoc autẽ ſcriptura ſacra n̄ habet. ſed poterit in ea contrariũ reperiri. hec v̄ba eius que determinationi romane eccl̄ie exp̄ſſe contradicũt. atqꝫ ſcripture ſacre falſitatem imponũt. in decreta. v̄o exijt qui ſemiat. apte d̄r ꝙ talis vita ꝓpter deum aſſumpta eſt meritoria ⁊ ſancta. quã ⁊ xp̄s viam ꝑfectõnis oſtendẽs v̄bo docuit: ⁊ exemplo firmauit. et ꝑ conſequẽs tam ad fidẽ q̄ꝫ ad bonos mores noſcitur ꝑtinere. Falſum etiã ſacre ſcripture iponit: cũ dicit ꝙ cõtrariũ in ea poſſit reperiri. qꝛ in nulla parte ſcripture diuine repiri poterit xp̄m ⁊ apl̄os dñiꝫ rerũ temporaliũ abdicaſſe et ſolo ſimplici vſu facti fuiſſe contẽtos: nõ ꝑtinere ad fidẽ: ⁊ bonos mores. Hi v̄o. xviij. errores cũ pluribus alijs cã breuitatis omiſſis: i deſtitutiõe: qꝛ quorũdã. ſũt v̄baliter ⁊ ſnialiter vt ſcriptũ eſt traditi ⁊ affirmati.

De appellatõe frm̃ minorũ a papa. Jo. xxij. ⁊ receſſu eorũdẽ ab ei⁹ obediẽtia et cõione.

Ro iſtis aũt erro

Pribus et q̄ꝫpluribus alijs hic vt predicit̃ omiſſis necnon ⁊ aptis mẽdacijs ac calũnioſis diffamatõnib⁹: blaſphemijſqꝫ adiũctis: in tribus p̄dictis ſuis deteſtationibus cõtẽtis: ⁊ diffinitiue promulgatis: fuit actor eorundẽ. ſcꝫ Joh. xxij. ſepius reꝑhẽſus a diuerſis ꝑſonis. Et vt peſtiferas ſuas reuocaret aſſertiones: vel ſaltem ceſſaret ab eiſdem: ꝑ cardiales ſuos ⁊ alios publice ⁊ quotidie ãmonitus fuit et rogatus. Nec ꝓfuit correptio cuiuſcũqꝫ: q̄nimo correptores ſuos ⁊ ãmonitores intantũ terruit: ꝙ etiã cardinales ep̄i ⁊ in theologica facultate magiſtrati: qui aliquando fortiſſime ſibi reſtiterãt: ⁊ ip̄m reꝑhẽderãt de ſuis erroribus ꝓphanis: ⁊ deteſtãdis: timẽtes ip̄ius furiã: a ſuis correptionibus ſalutiferis: ne danna tempalia incurrerẽt: pauidi ceſſauerũt. Quidã etiã frater de ordine minoꝝ noĩe frat̃ bona gr̃a de ꝑgamo. dictũ Jo. in cõſiſtorio ſuo: publice: ⁊ in ſcriptis corripuit: ac vt ab erroribus ſuis reſilirꝫ: ãmonuit ⁊ ſuaſit. necnõ ab ip̄is errorib⁹ i ſua p̄n̄tia appellauit. cuius rei gr̃a p̄dictũ frẽꝫ bona gr̃a: ip̄e Johẽs contra iura ⁊ iuſtitiã ſtatim capi fecit: ⁊ tetro carceri crudeliter mãcipauit. vbi fere ꝑ annũ integrũ abſqꝫ aliqua cauſa detinuit et afflixit. Cernẽs itaqꝫ reuerẽdus p̄r frater michael de ceſina ordinis frm̃ minorũ generalis miniſter et doctor ſacre theologie: p̄dictũ iohẽꝫ. xxij. cõtra fidẽ: et bonos mores effrenate debachari: et ꝑtinaciter errores ſuos ꝑniciofos defẽdere et affirmare. Atqꝫ ex hoc ꝓſpiciens fidei xp̄iane intolerabile periculũ ⁊ ſcandalũ iminere: ad quod p̄cauendũ de neceſſitate ſalutis pro poſſe tenebat̃. Audiẽſqꝫ ꝙ. ſ. i faciẽ dict⁹ Jo. xxij. determinationẽ eccl̄ie in decretali. exijt q̄ ſeminat contẽtã: ⁊ in ↄſilio generali approbatam pluries: ⁊ furioſe audiẽtibus q̄ꝫpluribus aſſeruit ⁊ ꝓnũciauit hereticã: occurrẽdũ cenſuit eſſe malicie. ⁊ adherẽtibus ſibi religioſis viris fratre frãciſco de eſculo: fr̄e Guillermo de ockã ſacre theologie ꝓfeſſorib⁹ ⁊ fr̄e bonagr̃a de ꝑgamo vtriuſqꝫ iuris ꝑito cũ q̄buſdã alijs a dicti Jo. xxij. erroribus tãq̄ꝫ ꝑnicioſis ⁊ peſtiferis: ad ſcãm m̄rem eccl̄iam ⁊ ad conſiliũ generale futuruꝫ. iuſte: ⁊ abſqꝫ dolo: in loco tuto ↄgregandũ: et celebrandũ ꝑ ammonitionẽ in conuẽtu fratrum minorũ: rite: ⁊ legitime appellauit. Et ex hinc p̄ceptũ ſecutus euãgelicũ et apoſtolicũ: atqꝫ approbatũ exemplũ. necnõ diſcretã induſtriã ab ip̄ius Jo. obediẽtia ⁊ cõmunione cũ ſibi adherẽtibus ꝓinde receſſit.

UVA. BHSC. IyR_069_1

Et in partes tuſcie ad ciuitatē piſanā deo fa
uēte ꝓperās: appellationē ſuam pro iniurijs ⁊
grauaminibus ſibi ⁊ fidei xpiane multiplicit̄
irrogat̄ intꝑpoſitā ſolēnit̄ publicauit. Qr autē
in hmōi receſſu ſuo de auinione gn̄alis miſter
cū ſibi adherētibus ſecutus fuerit preceptum
euāgelicū ptꝫ euāgeliū intuēti. Nam Math.
xviij. Saluator nr̄ ꝑcepit dicens. Si peccaue
rit in te frater tuꝰ vade ⁊ corripe eū inter te et
ipm̄ ſolū. ſi te audierit lucratus es frēm tuū. ſi
autē te nō audierit adhibe adhuc tecū vnum
vel duos. vt in ore duoꝝ vel triū teſtiū ſtet oē
ꝟbum. quod ſi nō audierit dic eccl'ie. ſi autē ec
cleſiā nō audierit ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ pu-
blicanus. Notū eſt aūt ꝙ ꝑfatus Job. xxij. ſe-
pius in occulto: ⁊ poſtea in patulo fuit corre-
ptus a pluribus ſine oī fructu. imo cū damno
qꝛ ſeipſo peior et durior fuit effectus ac in ſuis
erroribus ꝑtinacius radicatus. dictū etiā fuit
eccleſie: cū publice in ꝯſiſtorio ſuo coram ſuis
cardinalibus ⁊ alijs ꝑlatis (qui qn̄ ſūt catho
lici pars eccl'ie ſūt cēſendi) fuerit legitime ꝑ
frēm minorē (quē ſeipo vt ꝑſcribit̄ truſit i car
cerem) correptus de erroribꝰ ſuis ⁊ rephēſus.
Quare ex quo audire renuit a catholicis ipm̄
hmōi ſciētibus: tanꝙ̄ ethnicus ⁊ publicanus
merito eſt euitādus. Et ꝑ ꝯn̄s fuit ab eo rece-
dendum. Qr etiā idē receſſus fuerit ſm̄ prece-
ptū euāgelicū relatus claret. cū ad Timoth.
iij. ca. apl's Paulus ꝑdicādo ſcribat hereticū
hoiē pꝰ vnā ⁊ ſcd'aꝫ correptōeꝫ deuita ſciēs qꝛ
ſubuerſus eſt eiuſmodi ⁊ delinq̇t cum ſit iudi-
cio ꝓpo ꝯdemnatus. Qr adhuc idē receſſus ſe
cutus fuerit exemplū approbatū patere pōt
iura ꝑſcrutāti. nā in decre. di. xix. c. Anaſtaſiꝰ
ſic habet̄. Anaſt. ij. natiōe romanꝰ fuit tꝑibus
Theodorici regis. eodē tꝑe m'lti clerici ſe a cō
munione illius abegerūt: eo ꝙ cōicaſſet ſine
ꝯſilio epōꝝ vel pbr̄oꝝ: clericoꝝ ⁊ cūcte eccl'ie
catholice: diacono theſſaloſi noie fotino: qui
cōmunicauerat achacio. Ubi nō dr̄ ꝙ Anaſta
ſius papa docuerit vel ſcripſerit hereſes vl' er
rores: ſed ſolūmodo ꝙ cōicauerat fotino q̇ cōi
cauerat achacio heretico. Et tn̄ multi clerici
ab eius cōione laudabiliter ſe abegerunt. Qr
tandē receſſus de auinione ꝑſcriptus ab idu-
ſtria diſcreta ꝓceſſerit. qꝛ ab ipius Job tyrāni
de declinādū docet multiplex experimentum
Nouerūt em̄ plures mūdi partes ipm̄ fuiſſe ty
rannū crudeliſſimū: humanū ſanguinē vltra
modū ſitientē. q̇ offenſus nūꝙ̄ deſtitit: donec
ſuū offenſorē ſi ſibi fuerit poſſibile ſine mīa de
mūdo extirpaſſet. ſicut ꝑ plura exempla h' cau
ſa breuitatis omiſſa: poſſꝫ apte oñdi. Qr etiaꝫ
in facto iſto patuit euidēter. nā ꝙ̄cito ſibi ino
tuit ꝙ gn̄alis miſter cū ſibi adherētibꝰ ab eo
ꝓ cā fidei appellauerat ⁊ a ſua receſſerat cu-
ria ⁊ cōione. ſtatim miſit ꝑ terrā: ⁊ ꝑ mare: gē-
tem magnā armatā ad ipos capiēdos: ſeu po
tius trucidādos: ꝓmittēs dōa maria cuicūqꝫ
ꝑſone: eoſdē viuos vel mortuos ſibi reducēti.
Inſuꝑ ⁊ lr̄as diffamatorias: horrēda mēdacia
et iiq̄s calūnias: execrabiles blaſphemias cō
tinētes: ad ꝑlatos ⁊ alios ꝯ̄ ipos ꝑ mūdū cele
riꝰ deſtinauit. In q̇bꝰ ipi gn̄ali miſtro ⁊ ſocijs
ſua ꝓꝑa tm̄mō: grauia ⁊ deteſtāda iniqꝫ ⁊ mē-
dacit̄ ipoſuit ⁊ aduerſus eos ꝓ poſſe mūdū cō
citauit. vt vel ſic ꝑfatos frēs ab ope dō grato
ſpūs ſci inſpiratōe icepto ꝑuerſis ſuggeſtioni
bus maliuole ipediret. Sꝫ certe cogitauit cō
ſilia q̄ nō potuit ſtabilire. Nā quātoplꝰ cona-
bat̄ ipos ꝯfūdere: cape ⁊ moleſtare: tāto ex al
to ꝓſpiciēs deus ſuos fideles: ꝓ amore ſuo ꝑi-
culis ⁊ ꝑſecutōibꝰ ſe ſtrēnue exponētes: dexte
ra ſua saluifica defendit ⁊ ꝓtexit. Poſtꝙ̄ vero
appellatō gn̄alis miſtri fuit in piſis ſolēniter
publicata: ⁊ ad diuerſas mūdi ꝑtes trāſmiſſa
et deſtituta: necnō ad ipius Jo. ꝑn̄tiā appor-
tata: ſue ſalut̄ imēor: volēs in oculis ſimpliciū
immunis ab ipoſitis ſophiſtice appere: ⁊ in in
ſanijs ſuis nihilominꝰ ꝑdurare deſtitutōes ſu
as (iā ꝑ appellatōeꝫ gn̄alis miſtri clariſſime
reprobatas) tanꝙ̄ ſanas ⁊ catholicas ſinodo
defenſare: ad appellationē gn̄al' miſtri rn̄dere
ꝑſūpſit: Pro q̄ rn̄ſione faciēda. iiij. edidit deſti
tutionē. Qr vir reprobꝰ nūtiauit. In q̄ ꝑores
errores i hereſes replicās ⁊ ꝯfirmās: ⁊ ſe ꝑtina
ciſſimū hereticū oñdēs: plures alias hereſes
patētiores ⁊ deteſtabiliores ꝑoribꝰ adiuenit.
quos i ipa ſua deſtitutōe diffiniēdo ſcripſit et
docuit. ac ſb' bulla ſua mūdo tradidit tanꝙ̄ ca
tholicas ꝟitates oēꝫ excuſationē (quā ꝑus ꝓ
ipo excuſādo dare poterat (ꝙ videlꝫ n̄ fuiſſet
hereticus ꝑtinax) plene ⁊ patēter. repellens
et excludēs.

Alios. xxxij. errores poſitos in. iiij. deſtitutōe
Jo. xxij. enumerat. q̄ incipit. qꝛ vir reprobus.

Unc aūt reſtat er

n rores i dcā deſtōe qꝛ vir reprobꝰ. dog
matiſatos ordinate videre: ⁊ breuit̄
reprobare. ⁊ q̇dē errores ꝑus reprobatos ⁊ i de
ſtitutōe iſta replicatos ⁊ aſſ'tos abſqꝫ vlt'iori re
probatōe ſcribēs ꝑtrāſibo. Primꝰ itaqꝫ error i Primꝰ error
libello: qꝛ vir. aſſ'tꝰ: ē ꝙ i rebꝰ vſu ꝯſūptibilibꝰ
ius vtēdi ſepate a ꝓꝑetate rei ſeu dn̄io nō pōt
ꝯſtitui vel haberi. Hūc errorē pōit ſub his ver
bis. dicimus em̄ ꝙ verū eſt. ꝙ dicta cōſtitutio
docet ⁊ aſſerit ꝙ in rebꝰ vſu ꝯſūptibilibus nec
ius vtēdi nec ꝑmū vti pōt cōſtitui vel haberi.

UVA. BHSC. IyR_069_1

2ꝰ erroꝛ Secūdus erroꝛ eſt ꝙ actus vtēdi nō pōt eſſe
in rerū natura. Hūc erroꝛē ponit ſub his ꝟbis
quod nō eſt: haberi nō poteſt. actus aūt vtēdi
in rerū natura nō eſt. nec anteꝙ̄ quis vtatur.
nec poſtꝙ̄ vſus eſt. necdum eſt in actu vtēdi.
3ꝰ erroꝛ Tertius erroꝛ eſt. ꝙ oīa q̄ erāt cōia credētibꝰ
(de q̄bus fit mētio. actuū. ij. ⁊. iiij.) erant eis
ꝓpꝛia quo ad dn̄ium ſeu ꝓꝑetatē introductaꝫ
a iure ciuili ⁊ mūdano. ſcilꝫ a iure impatoꝛum
Hūc erroꝛē ponit ſub his ꝟbis. illis ſcꝫ credē-
tibus oīa q̄ poſſidebāt: inter eos erāt cōia. Et
ꝙ iſta cōmunio: quo ad dn̄ium ſeu ꝓꝑetatem
intelligi debeat. ex eo ptꝫ qꝛ quod ꝑus an̄ con
uerſionē iudeoꝝ ipis fuerat ꝓꝑum. poſtꝙ̄ cre-
dentes effecti fuerint: fuit inter eos cōicatuꝫ.
Conſtat aūt ꝙ illa que poſſidebāt an̄ ꝯuerſio
nem erant illis ꝙ̄tū ad dn̄ium ꝓpꝛia. alias eīn̄
illa cōicare nō poterāt. Quare ſequit̄ ꝙ fuerīt
quo ad ꝓpꝛietatē ſeu dn̄ium inter eos cōicata
Hec ꝟba eius. ex quibus pꝫ ꝙ quo ad ꝓꝑetatē
⁊ dn̄iuꝫ qualia erāt ꝑus ꝓpꝛia bona tpalia an̄
conuerſionē iudeoꝝ. poſtea effecta fuerūt cō-
munia. ſed hoc eſt erroneū: ſcripture ſacre (vt
pꝫ in actibus aplōꝝ. iiij. ca.) et doctrine ſan-
ctoꝛū contrariū. ſicut in allegatōibus ꝑitoꝛuꝫ
4ꝰ erroꝛ oſtendit̄ manifeſte. Quartus erroꝛ eſt ꝙ bo-
na credentiū de q̄bus habet̄ actuū. iiij. āteꝙ̄
venderent̄ fuerūt effecta cōia. Hūc erroꝛem
ponit ſub his ꝟbis. Cum igit̄ ꝑus dicat ꝙ int̄
credētes erant omnia cōia: ⁊ poſt ſubiūgat ꝙ
agri vendebant̄ ⁊ domus: euidēter apparꝫ ꝙ
illa anteꝙ̄ venderent̄ erant effecta cōia. Hec
ꝟba eius heretica. tā ſacre ſcripture (quā ipe
allegat) ꝙ̄ doctrine ſcōꝝ aduerſa. ſicut i alijs
5ꝰ erroꝛ opibus eſt apte ꝓbatuꝫ. Quītus erroꝛ eſt. ꝙ
apoſtoli poſt miſſionē ſpūſſancti habere pote
rant in iudea ꝓꝑetatem ⁊ dn̄ium p̄dioꝝ ⁊ alio
rum mobiliū. Hūc erroꝛē ponit ſub his verbis
ſi querat̄. quare apl̄i agros ⁊ domos in iudea
n̄ poſſidebāt. ſed potiꝰ illi vendētes habebāt
p̄cia in cōi. Reſpondet melchiades papa di-
cēs. futuram tranſituraꝫ eccleſiam in gentes
apoſtoli ꝓuidebāt. Idcirco in iudea p̄dia mi-
nime ſūt adepti. Et ſi melchiades papa vide-
tur ſupponere ꝙ credētes an̄ venditionē pre-
dioꝛum illa nequaꝙ̄ habuerūt in cōi. cū dicat
ꝙ in iudea illa mīme ſūt adepti. dicimus mel-
chiades ꝓ tanto dicit aplōs in iudea nō fuiſſe
adeptos p̄dia que nō ſic adepti fuerūt: vt illa
ſibi intēderēt retinere: ⁊ ideo nō videbant̄ ea
fuiſſe adepti: cū is q̄ ſic rem adipiſcit̄ vt eā in
cōtinēti a ſe abdicare debeat: adeptus ꝓpꝛie
nō dicat̄. Ex p̄dictis ptꝫ. ꝙ apl̄is fuit licitū p̄
dia retinere in iudea ſi voluiſſēt. Nec voto cō
pulſi ſunt: ꝙ illa nō retinuerūt: ſed volūtate ꝓ
pꝛia: qui ſe nō contracturos moꝛā inibi: ſ; trāſi
turos ꝓuidebāt ad gētes. Hec ꝟba eius here-
tica. que doctrine ſanctoꝛū ⁊ determinationi
eccl̄ie obuiāt: ⁊ repugnāt. Sextus erroꝛ ē. ꝙ 6ꝰ erroꝛ
vſus facti nō poteſt competere cōitati. Hunc
erroꝛē ponit ſub his ꝟbis. Uſus facti cōitati
nō conuenit: cū vſus talis ꝑſonā vnā exigat.
Hec ꝟba eius q̄ ſacre ſcripture ſunt contraria
cū dicat̄ Exo. xxxi. Sedit ppl̄s mādučare ⁊ bi
bere. ⁊. iiij. Regū. iiij. Infunde turbe vt come
dant. Septimꝰ erroꝛ eſt ꝙ q̄libet aplōꝛū ha- 7ꝰ erroꝛ
buit ꝓꝑetatē ⁊ dn̄ium nō ſolū in cōi: ſed etiaꝫ
in ſpāli poſt ſpūſſancti miſſionē. Hūc erroꝛeꝫ
ponit ſub his ꝟbis. Uidet̄ etiā ꝙ patēter poſ-
ſit dici ꝙ poſt diſtributionē bonoꝝ vſu ꝯſum-
ptibiliū. que fiebat inter aplōs ⁊ credētes ali
os (vt dicit̄ actuū. ij. ⁊. iiij.) q̄libet poꝛtionis
ſibi aſſignate: ꝓꝑetarius ⁊ dn̄s poſſet dici. Et
infra. cū ergo dicat ꝙ nullus egens erat: ꝓ eo
ꝙ vnicuiꝗ dividebat̄. ꝓut opus erat: ſuppo-
nit apte ꝙ idem quod vnicuiꝗ dabat̄ diuiſim
cuilibet erat ꝓꝑum. Hec ꝟba eius heretica q̄
tam ſacre ſcripture quā allegat: ꝙ̄ dictis ſan- Impugnat errorem ſeptimum.
ctoꝛū ⁊ determinationi ſancte romane eccl̄ie
exp̄ſſe cōtradicūt. Nam actuū. ij. ſicut legitur
Oīn̄s etiā q̄ credebāt pariter ⁊ habebant oīa
cōia. Et ca. iiij. ſic ſcribit̄. Multitudinis aūt
credētiū erat coꝛ vnū ⁊ aīa vna in dn̄o. nec q̄ſ
ꝙ̄ coꝝ que poſſidebat: aliq̄d ſuū eſſe dicebat.
ſed erant illis omnia cōmunia. Conſtat auteꝫ
ꝙ apoſtoli fuerūt ꝑmi ⁊ p̄cipui inter credētes
igit̄ ipis apoſtolis poſt aduentū ſpūſſancti ni
hil fuit ꝓpꝛium vt tenet erroꝛ iſtius. Hoc etiā
doctrina ſanctoꝝ ⁊ eccl̄ie determinare docet
euidēter. Octauus erroꝛ eſt. ꝙ bona tēpalia 8ꝰ erroꝛ
vſu ꝯſumptibilia (de quo fit mētio. actuū. ij. ⁊
iiij.) Ante diſtributionē erāt ꝓꝑa aplōꝛum.
Hūc erroꝛē ponit ſub his verbis. Cum igitur
daret̄ ab illis qui dare poterāt (ſcꝫ apl̄is) et
illis q̄ recipe poterāt. ſcꝫ ea q̄ ad vite humane
ſuſtentationē ꝑtinebāt: videt̄ ꝙ dn̄s quilibet
fuerit poꝛtionis eius que ſibi fuerit aſſignata
Et ita pꝫ ꝙ habētibus tpalia eſt locutus: cuꝫ
dixerit ꝙ det ei qꝛ a ſe petit: q̄d nō poteſt face
re. cum dare ſit accipientis facere dominium
quod nō poteſt aliquis facere niſi dominium
etiam quo ad tpalia obtineret. Hec ꝟba eius
ex quibus manifeſte colligit̄: ꝙ ipſe intelligit
ꝙ apoſtoli erant dn̄i illarū rerū: quas creden-
tibus dimiſerūt. Et ꝑ ꝯn̄s ꝙ ille res nunꝙ̄ fue
rūt cōmunes. qꝛ nō an̄ diſtributionē: cum ꝑm
ipm tūc ꝓpꝛie fuerūt apoſtoloꝛū. Nec poſt di-
ſtributionem cum quilibet fieret ꝓpꝛietarius
poꝛtionis ſibi aſſignate. Qui erroꝛ quātuꝫ ad
vtranꝗ ſui partem eſt ſcripture diuine cōtra-

UVA. BHSC. IyR_069_1

rius et etiam doctrine ſanctoꝝ. ſicut in opibꝰ
9ꝰ error maiorũ apte eſt monſtratũ. Nonꝰ error eſt. ꝙ
btũs petrus poſt miſſionẽ ſpũs ſci habebat ꝓ
ꝓꝑetatẽ ⁊ dñium rerũ tpaliũ in ſpali. Hũc erro
rẽ ponit ſub his ṽbis. Calige ⁊ veſtimẽta aſſi
gnata petro ꝓꝑe quo ad dñium erãt petri. q̃re
videt̃ ꝙ pecunia: panis: vinũ: ⁊ res alie vſu cõ
ſumptibiles ſibi diuiſim ꝓ vite ſuſtẽtatõe aſſi
gnate ſiľr eius eſſent. Hec ṽba eius ſcripture
ſacre: doctrine ſanctoꝝ: ⁊ determinationi ec-
cleſie ſunt aduerſa: ſicut ꝓlixe in alijs opibus
eſt oñſum. ⁊ hoc vnica auctoritate pãdet̃. Vñ
Greg. ſup illud Mat. Ecce nos relinq̊mus
oia. ſicut dicit: multũ reliq̊t q̃ nihil ſibi retinet
multũ reliq̊t qui quãtũlibet parũ totũ deſuit
mľtũ igit̃ pe. dimiſit. qm̃ cũ re poſſeſſa ⁊ ꝯcupi
ſcẽtijs habẽdi renũciauit. Decimꝰ error ẽ. ꝙ
10ꝰ error votũ viuẽdi ſine ꝓꝑo: nõ ſe extẽdit ad illa qui
bus neceſſario eget vita humana. Hũc errorẽ
ponit ſub his ṽbis. Nec votũ viuẽdi ſine ꝓꝑo
videt̃ ꝙ ſe extẽdit ad talia. quibus neceſſario
eget vita humana. Hec ṽba eius erronea que
expſſe ꝯtradicũt ſacris ſanctionibus ⁊ doctri
ne ſãctoꝝ aſſerẽtiũ ꝙ monachi ⁊ alij vouẽtes
viuere ſine ꝓꝑo reſpectu naturaliũ rerũ in vſu
11ꝰ error ꝯſũptibiliũ n̄ dñt hr̃e ꝓꝑetatẽ. Undecimꝰ er
ror eſt. ꝙ apľi nõ reliquerũt tpalia ꝑ abdicatõ
nem dñij. Hũc errorẽ ponit ſub ṽbis multipli
cibus. ⁊ in fine ſic ꝯcludit. Quare relinquitur
q: ꝑ illa ṽba relictis oĩbus ſecuti ſũt cum non
poteſt ꝯcludi apľos a ſe dñium oĩm tpalium.
abdicaſſe. Hec ṽba eiꝰ q̃ ſacre ſcripture doctri
ne ſcõꝝ ⁊ det̃minatiõi eccleſie repugnat ſicut
in diuerſis opibus maioꝝ eſt diffuſe ꝓbatum.
12ꝰ error Duodecimus error eſt. ꝙ ſi ꝑmi parẽtes non
peccaſſẽt: oĩa fuiſſẽt cõia quo ad dñium ⁊ ꝓꝑe
tatez. Hũc errorẽ ponit ſub his ṽbis. Iſta ſcri
ptura ſcz decretũ clemẽtini pape poſitũ. xij. q.
i. c. Dilectiſſimis. ſupponit ꝙ ſi ꝑmi parentes
nõ peccaſſent oĩa cõia fuiſſent quo ad dñium
et ꝓꝑetatẽ. Hec ṽba eius q̃ ſũt erronea. loquẽ-
do de dñio ciuili ⁊ mũdano ꝓ quo cõtingit in
iudicio litigare ⁊ res vẽdicare. ſed talis litiga
tio ⁊ rerũ vẽdicatio in ſtatu innocẽtie nõ fuiſ
ſet. Igit̃ in ſtatu innocẽtie nõ fuiſſet tale dñi-
um ſeu ꝓꝑetas. q̃uis fuiſſet dñium accipiẽdo
dñium ꝓ ptãte rem alienãdi. ſed de tali dñio n̄
intelligit ille. Item in iſto errore falſum impo
nit beato clemẽti pape. Nã clemẽs papa te-
net expſſe ꝯtriũz illius quod iſte dicit. Vñ ṽba
clemẽtis. xij. q. i. c. dilectiſſimis poſita ſunt h̃.
Cõis vſus oĩm que ſũt in hoc mũdo: omnibus
hoĩbus cõmunis eſſe debet. ſed ꝑ iniquitatez
alius dixit hoc eſſe ſuũ ⁊ alius iſtud. ⁊ ſic inter
mortales facta eſt diuiſio. Et ſicut non poteſt
diuidi aer nec ſplendor ſolis: ita nec reliq̃ que
data ſunt hominibus ad habendũ deberẽt di
uidi. Hec verba clemẽtis que nõ intentũ iſtiꝰ
habent: ſed contrariũ expſſe concludũt. Ter
tiuſdecimꝰ error eſt. ꝙ apoſtoli n̄ emiſerũt vo- 13ꝰ error
tum pauptatis. Hũc errorẽ ponit ſub multis
verbis. de q̊bus pauca adducaz. Unde dicit
ſic. Item in eo quod dicit btm̃ Auguſtinũ di-
xiſſe apľos vouiſſe rerum oĩm abdicationẽ di
cit falſum. Hoc em̃ btũs Auguſtinus nõ dixit
Et infra. dic mihi quod eſt illud votum quod
vouerat. Certe dici nõ poteſt ꝙ votũ illud eẽt
abdicationis dñij ſeu ꝓꝑetatis oĩm rerũ tem
poraliũ. cum de hoc in ꝑcedẽtibus ſeu ſequẽti
bus nullam fecerit mentionẽ. hec verba eius.
beatus Aug. aſſerit omni rei veritati apte cõ
traria. Unde dicit Aug. vt ſupius allegatum
eſt. dixerãt em̃ illi potẽtes. Ecce nos relinqui
mus oia ⁊ ſecuti ſumus te. hoc votũ potẽtiſſi
me vouerãt. Alij etiã ſci vna cũ btõ Auguſti.
dicũt ꝙ in voto pauptatis religioſi tenent fi-
guram apoſtolorũ. Decimuſquartus error ẽ. 14ꝰ error
ꝙ pauptas euãgelica rerũ vſu ꝯſumptibiliũz
dñium ⁊ ꝓꝑetatẽ nõ excludit. Hunc errorẽ po
nit ſub his ṽbis. Ad id aũt quod dicit ꝙ pau-
pertas euãgelica rerum vſu conſumptibiliũz
dñium ⁊ ꝓꝑetatẽ excludit: dicimus ꝙ ẽ falſuz
immo illarũ rerũ ſupponit ſcriptura ſacra ip-
ſos ſcz apoſtolos ad minus in cõi habuiſſe ꝓ-
prietatẽ ⁊ dñium. Hec ṽba eius erronea ſacre
ſcripture falſum imponẽtia. ⁊ cũ hoc ſunt de-
terminationi eccľie ⁊ ſanctorũ doctrine ꝯtria.
ſicut alibi eſt ꝓbatũ. Decimuſq̊ntuſ error ẽ. 15ꝰ error
ꝙ quotiẽſcũq; ſacra ſcriptura attribuit vſum
rebus vſu ꝯſumptibilibus. ſumit vſum ꝓ con
ſumptõe rei. Hũc errorẽ ponit ſub his verbis
dicimus qñ ſacra ſcriptura vſum in talibꝰ re-
bus vſu cõſumptibilibus attribuit ꝓ rei con-
ſumptõe ipm ſumit. hec ṽba eius ꝯtria ſcriptu
re diuine cũ dicat̃. ij. Reg. xiij. Filie regũ ṽgines
hmõi veſtibus vtebant̃. Quod etiã ꝑ aliquas
auctoritates poſſet oñdi copioſe. Decimuſ- 16ꝰ error
ſextus error eſt. ꝙ in rebus vſu ꝯſumptibilibꝰ
nullus aliꝰ vſus q̃ ꝯſumptio aſſignari poteſt.
Hũc errorẽ ponit ſub his ṽbis. Nec aliꝰ vſus
valz niſi ſũptꝰ in rebus vſu ꝯſumptibilibꝰ nec
eſſe poteſt. Hec ṽba eius q̃ ſacre ſcripture: et
doctrine ſanctorũ (ſicut ſepius eſt ꝓbatum)
ſũt expſſe ꝯtraria. Decimuſſeptimus error ẽ 17ꝰ error
ꝙ xp̃s nõ ꝯſuluit apoſtolis ꝙ oia tẽpalia quo
ad ꝓprietatẽ et dñium relinquerẽt. Hũc erro-
rem poſt multa alia verba ponit ſic. Dicimus
falſum eſſe ꝙ hoc ꝯſuluerit ſcz xp̃us apoſtolis
vel diſcipulis ſuis ad minꝰ ꝙ nõ hẽrẽt in cõi.
Hec verba eius determinationi eccleſie in de

cretali.Exijt qui ſeminat.poſita expreſſe ſunt
contraria. vbi dr ꝙ xp̃s abdicationē oīm tem
poraliū ꝙ̃tum ad dn̄ium.tam in ſpāli ꝙ̃ in cōi
verbo docuit ⁊ exemplo firmauit. Nec eſt ve-
riſimile ꝙ hoc non docuit apoſtolos ⁊ diſci-
pulos ſuos:cum alios hoc docuerit ſm euāge
lium.⁊ ſm eccleſie romane determinationez
18ꝰ error ac etiā ſm doctrinā ſanctoꝝ. Decimuſocta-
uus error eſt.ꝙ xp̄us inquātū homo mortalis
fuit rex habēs regni dn̄ium temporale. Hunc
errorē ponit in hec v̾ba.querit̃ vtrū xp̃s alicu
ius rei tp̄alis dn̄ium habuit ⁊ quale.Qꝛ autez
dn̄ium tempaliuz rerū habuit ſacra ſcriptura
tam in veteri teſtamēto ꝙ̃ in nouo in mult̄ lo-
cis teſtat̃.multi quidē pphe eum regē futurū
ppl̄i iſraelitici p̃dixerūt.⁊ ꝑ ꝯn̄s habere regni
dominiū pphetauerūt. Hec v̾ba eius heretica
ſacre ſcripture ⁊ doctrine ſanctoꝝ ac det̾mia
tioni eccleſie ſūt aduerſa. Naz Mat.viij.ſcri
bitur. Vulpes foueas hn̄t ⁊ volucres celi ni-
dos.filius aūt hoīs nō habet vbi reclinet ca-
put ſuū.Que v̾ba xp̄us nequaꝙ̃ dixiſſet ſi rex
in tp̄alibus extitiſſet. Item Aug.ſup illd̓ Jo.
xviij. Regnū meū non eſt de hoc mūdo.dicit
ſic.Audite iudei et gētes circūciſionē.audite
p̄puciū.audite oīa regna terre: qꝛ xp̃s non im
pediuit dn̄ationē vr̄am in hoc mūdo.Qꝛ dixit
regnū meū nō eſt de hoc mūdo. Nolite metue
re metu vaniſſimo.quo herodes ille maior ex-
pauit:⁊ tot infantes occidit. Regnū inq̇t me-
um non eſt de hoc mūdo.q̇d vultis ampliꝰ. ve
nite ad regnū quod nō eſt de hoc mūdo.vēite
credēdo:Et his v̾bis alludit Rabanus ſuper
ep̄lam petri dicēs. Manifeſte ex hoc v̾bo re-
gnum xp̄i non terrenū:ſed celeſte oñdit eſſe.
19ꝰ error Decimuſnonus error eſt.ꝙ totus pſalmꝰ eru
ctauit cor meū ⁊c.loquit̃ de rege tp̄ali ⁊ ſpon-
ſa eius eccl̄ia. Hūc errorē ponit ſub his v̾bis.
vnde totus ille loquit̃ ps̄. de rege iſto ⁊ ſpōſa
eius. Hec v̾ba eius erronea q̇bus ſcripturis ſa-
cris falſū imponit apte. Nam dictus p̄s. non
loquit̃ de rege carnali ſeu tp̄ali:ſed ſolūmodo
de rege ſp̄uali ſicut in alijs maioꝝ opibus eſt
20ꝰ error viſum luculēter. Viceſimus error eſt.ꝙ xp̃s
inquātū homo viator habuit a tp̄e ſue ꝯcepti
onis vniuerſale dn̄ium rerū tp̄aliū. ſicut verꝰ
rex ⁊ dn̄s in tp̄alibus. Hūc errorē pōit ſub his
v̾bis.p̄miſſa aūt (ſcz regnū ⁊ vniuerſale dn̄i-
um) habuit ieſus inquātū deus ab et̾no:eo ip
ſo ꝙ deus pr̄ genuit eū:⁊ inquātū homo ex ho
mine ſcz a tp̄e ſue ꝯceptōis ex dei datōe. Hec
v̾ba eius heretica catholice eccl̄ie dei ſūt ini-
mica. Naz xp̃s docuit renūciationē dn̄ij rerū
temporaliū ad ꝑfectionē ptinere. cū Math.
xix.c.cuidā dixerit adoleſcēti.Si vis ꝑfectus

eſſe vende oīa que habes ⁊ da paupibꝰ ⁊ veni
ſequere me.Et ꝑ ꝯn̄s renūciare tp̄alibus ppt̄
deum ad magnā ptinet ꝑfectionē.ſed conſtat
ꝙ nullus fuit xp̄o ꝑfectior.Ergo xp̃s dominio
tp̄alium renūciauit.Ex quo ſequit̃ ꝙ non fuit
tp̄alis rex:ſicut iſte hereticꝰ dogmatizat.Qđ
etiā ptz Mat.viij.⁊ Luce.xix.ſicut ſupius eſt
oſtēſum.vbi xp̃s fatet̃ ſe nō hr̄e dn̄ium neceſſe
eſt referre.Unde Johes criſoſtomꝰ ſup dicta
v̾ba xp̄i Vulpes foueas habēt.dicit ſic.aſpice
qualiter pauptatē quā dn̄s docuerat:ꝑ opera
monſtrat.nō erat ei menſa.nō cādelabrū.non
domus.nec quicꝙ̃ taliū. Viceſimuſp̄mus er 21ꝰ error
ror eſt ꝙ xp̃s inquātū homo viator habuit do-
miniū aliquarū rerū temporaliū non a tempe
ſue ꝯceptōis:ſed poſtea ſucceſſiue mōis alijs
Hūc errorem ponit ſub his v̾bis.Et nihilomi
nus habuit dn̄ium aliarū rerū tempaliuz. Nō
a tp̄e ſue ꝯceptionis. ſed poſtea ſucceſſiue mo
dis alijs. vtpote ex collatione fideliū:vel em-
ptione acq̇ſitarū rerum. Hec v̾ba eius taz he
retica:ꝙ̃ ꝑori hereſi ꝯ̃ria. Qꝛ aūt hec ſint ꝑori-
bus dictis ſuis ꝯ̃ria apte ptz. Nam in ꝑori he-
reſi dicit ꝙ xp̃s habuit vniuerſale dn̄iuz a tp̄e
ꝯceptionis ſue. Hic aūt dicit ꝙ dn̄ium aliarū
rerū habuit:nō a tp̄e ꝯceptionis ſue.ſ poſtea
modis alijs.que duo dicta exp̄ſſe contradicūt
Qꝛ etiā ſit heretica ptz.tam ꝑ determinatōez
eccl̄ie:ꝙ̃ ꝑ doctrinā ſāctoꝝ. Determinatio nā
ꝙ eccl̄ie:ſicut ſupius eſt oñſum. dicit ꝙ abdi-
cationem dn̄ij oīm tp̄aliū tam in ſpāli ꝙ̃ etiaz
in cōmuni xp̃s v̾bo docuit:⁊ exēplo firmauit.
Cui determinationi doctrina ſanctoꝝ ꝯſonat
⁊ alludit. Viceſimuſſecūdus error ē.ꝙ xp̄us 22ꝰ error
inquātū homo habuit tp̄ale dn̄ium veſtimen-
torū ⁊ calciamētoꝝ.loculorum.panis. ⁊ vini.
Hūc errorē ponit ſub multis v̾bis.de quibus
pauca adducent̃.vnde dicit ſic.Certe narrāt
ip̄m ſcz apoſtoli ⁊ diſcipl̄i ſui habuiſſe aliqua
lz pauca habuit veſtimēta.Et infra.Itē btūs
Johes baptiſta videtur ſupponere ꝙ habuit
calciamēta.Et infra. Item Johes ſupponit
ip̄m loculos habuiſſe.Et infra.⁊ ꝙ loculi eēnt
ieſu:ptz ꝑ auguſtinū.Et infra.ꝙ aūt interduz
habuerit ptz ad minus in cena illa in qua eu-
chariſtie inſtituit ſacramētū. Hec verba eius
heretica doctrine ſanctorū ⁊ determinationi
eccl̄ie aduerſa ſūt.ſicut plixe in maioꝝ opibus
eſt declaratū.Et de calciamētis quidez dicit
btūs Ber.ea que ſequunt̃: nec credas ꝙ eſſet
calciatus.qꝛ nec ip̄e nec diſcipuli eius calcia-
mētis vtebant̃. Hec v̾ba bti Ber.in tractatu
de.vij.horis hora tertia tradita ⁊ aſſerta. Vi 23ꝰ error
ceſimuſtertius error eſt.ꝙ xp̃s nō potuit renū
tiare regno ⁊ dn̄io tempali. Hūc errorē ponit

UVA. BHSC. IyR_069_1

ſub his v̾bis. Euidēter apparet ip̄m ſcilꝫ xp̄m
regno ⁊ dn̄io nō renūciaſſe p̄dictis. imo videť
ꝙ nec potuerit renūciaſſe. ⁊ ſi feciſſet: ꝯ̄ordia
tōes p̄ris feciſſet. Hec v̾ba eius inſana. ex qui
bus ſequiť hereſis: quā ſepe aſſeruit: p̄dicauit
et ꝑtinaciter defenſauit. ꝙ videlꝫ oīa de neceſ
ſitate eueniūt. ⁊ ꝙ deum aliter vel aliud face-
re ꝙ̄ facit ꝯ̄dictionē includit. ſed h̄ ē erroneuꝫ
iniquū ⁊ blaſphemū dn̄ium etiā ſuum quod vi
delicet xp̄s nō poterat renūciare regno et do-
minio tēpali eſt exp̄ſſe ꝯ̄trium doctrine ſcōꝝ
24ꝰ error et ecclie romane determinationi. ꝓut in alijs
opibus eſt ꝯ̄ſum. Viceſimuſquartꝰ error ē
ꝙ regnū ⁊ dn̄ium tꝑale nō corrumpeť. ſed ſine
fine durabit. Hūc errorē ponit iſto modo. vo-
lens em̄ ꝓbare ꝙ xp̄s nō renūciauit dn̄io ⁊ re-
gno tēpali. ⁊ ꝙ nec potuit renūtiare. addu-
cit ꝓ ſe Danielē ꝓpham dicentē in hec verba
Diciť em̄ Dan̄. ij. vbi de eius regno fit mētio.
Sic ſuſcitabit deus celi regnū quod in et̄nuꝫ
nō diſſipabiť: ⁊ regnū eius alteri nō tradetur
Item Dan̄. vij. d̾ ſic. Dedit ei ptātem ⁊ hono
rem ⁊ regnū ⁊ omnes populi tribus et lingue
ſeruiēt ei. Ptās eius ptāſ eterna: q̄ nō auferet
et regnū eius quod nō corrumpeť. h̄ adductio
eius. ex qua manifeſte ſequiť ꝙ regnuꝫ xp̄i de
quo ip̄e loquiť: in ꝑpetuū durabit. ⁊ ꝯ̄ſtat taꝫ
per p̄cedētia ꝙ̄ per ſubſequētia ꝙ ip̄e intelli-
git de regno mūdano ⁊ tꝑali. Igiť ſm̄ ip̄m re
gnū mūdanū ⁊ tꝑale. qd̄ nō eſt aliud ꝙ̄ mūduſ
iſte in eternū durabit. Ex quo ſequiť ꝙ iſta vi
ta mortalis ſemꝑ durabit. ⁊ ꝑ ꝯ̄ns ꝙ nūꝙ̄ erit
25ꝰ error reſurrectio gn̄alis mortuoꝝ. quod eſt hereticū
et cōtra articulū fidei manifeſte. Viceſimuſ
q̄ntus error eſt ꝙ carētia dn̄ij rerū tēpalium
non fecit xp̄m pauperē ſed carētia ꝑceptōnis
fructus ⁊ obuētionis rerū: quarū dominꝰ erat
Hūc errorē ponit ſub his v̾bis. Ad illud autē
quod d̾ ꝙ ſcriptura ſacra ip̄m ſcilꝫ xp̄m fuiſſe
pauperē et egentē in pluribus locis teſtať. di
cendū eſt ꝙ nō carētia dn̄ij fecit eum pauperē
et egenū: ſed potius carētia ꝑceptōnis fructꝰ
et obuētionis rerū: quarū dn̄s erat. Hec v̾ba
eiꝰ heretica tā ſacre ſcripture ꝙ̄ doctrie ſcōꝝ
et determinationi eccleſie exp̄ſſe ſūt cōtraria
Unde ſicut ſupius allegatum eſt. ip̄e xp̄us de
ſeip̄o dicit Math. vi. Et Luce. xix. Filius aūt
hominis nō habet vbi caput ſuū reclinet. M
quātum ad facti ſimplicis vſum nō dicit. ſed
quātum ad dominiū ⁊ ꝓpetatem. Iteꝫ Apo.
ij. Corinth. vi. ait. Sitis em̄ grām domini no-
ſtri ieſu xp̄i. ꝓpter nos egenus factus eſt: cuꝫ
eſſet diues. nec xp̄s vlla terrena felicitate pre
fulgens: ſed xp̄us crucifixus ꝑ totum orbē ter
26ꝰ error rarum p̄dicatur. Viceſimuſſextus error eſt
ꝙ temporale dn̄ium a ꝑceptione commodi in
ꝑpetuum ſeparatū: diuitē non facit habentē.
Hūc errorem ponit ſub his verbis: Nudū em̄
dn̄ium ſeparatum in ꝑpetuū ab omni percep
tione commodi rei: habentem nō facit diuitē
Hec v̾ba eius erronea ⁊ ſcripture diuine ad-
uerſa ſunt. Nam eccliaſtes. vi. ca. ſic habetur.
Vir cui deus dedit diuitias ⁊ ſubām et hono
remꝰ. et nihil deeſt anime ſue ex omnibus que
deſiderat nec tribuit ei ptātem deus vt come
dat ex eo. ſed homo extraneus vorabit illud.
vbi exp̄ſſe habeť ꝙ res faciūt poſſidentē diui-
tem. ꝙ̄uis nunꝙ̄ ex eis ꝑcipiat commodum ꝙ
etiam dicat rem. Nam non ex hoc ſolo dicitur
homo diues. quia effectualiter ꝑcipit cōmo-
dum rei cuius eſt dominus. ſed etiaꝫ ex hoc ꝙ
poteſt ꝑcipere ſibi ⁊ quādo ſibi placebit quā-
uis nunꝙ̄ ꝑcipiat. Viceſimuſſeptimꝰ error 27ꝰ error
eſt ꝙ dominiū temporale ſeparatū ab omni ꝑ
ceptione commodi rei eſt inutile reputanduꝫ
Hūc errorem ponit cū verbis in p̄ori errore re
citatis dicens. dn̄ium ſeparatū in perpetuuꝫ
ab omni ꝑceptione commodi rei habētem nō
facit diuitē. cum ſit inutile reputandū. Hec v̾
ba erronea ſua ſunt ⁊ abſurda. Nam dominiū
temporale ꝙ̄uis careat in ꝑpetuū omni perce
ptione commodi rei tēpalis poteſt eſſe vti
liſſimuꝫ ꝓpter commodū ſp̄ale ſm̄ quod diffi-
nit decretalis. Exijt qui ſeminat vt ſupius eſt
ꝯ̄ſum. Viceſimuſoctauus error eſt. ꝙ xp̄us 28ꝰ error
in aliquibus geſſit ſe ꝓ rege ⁊ dn̄o temporali.
Viceſimuſnonus error eſt. ꝙ xp̄s non fuit 29ꝰ error
pauꝑ ꝓpter carentiā dominij ⁊ regni tēpalis.
ſed quia ſe eorū fructibus ⁊ ꝓuētibus nō iuua
bat. Hos duos errores ſimul hoc modo ponit
xp̄s rex regum ⁊ dn̄s dominantiū quo ad ꝑce-
ptionem fructuū regni ⁊ rerū tēpaliū niſi in
valde paucis ꝓ rege vel domino ſe non geſſit
ꝓpter quod merito pauꝑ dici potuit volunta
rius ⁊ egenus. nō ꝓpter carentiā dominij ſiue
regni. ſed ꝓpterea: quia ſe eorū fructibus ⁊ ꝓ-
uētibus nō iuuabat. Hec verba ſua virulēta.
ex q̄bus due hereſes p̄dicte colliguntť. cū dicit
ꝙ xp̄s nō geſſit ſe ꝓ rege vel domino tempora
li: niſi in valde paucis. Ubi aperte ſupponit
et vult ꝙ in aliquibus ſe geſſit pro rege et do-
mino temporali quod eſt hereticuꝫ. Nec in to
ta ſcriptura diuina reperitur ꝙ ſe geſſit ꝓ re-
ge vel domino temporali. ſed contrariuꝫ: cum
chriſtus expreſſe dixerit Jo. xviij. Regnū meū
non eſt de hoc mūdo. Item Luce. xij. chriſtus
oſtendit ſe nō eſſe regem ⁊ dominū in tempo-
ralibus: cum negauerit ſe eſſe iudicē ⁊ diſcuſ-
ſorem temporaliuꝫ rerum cuidam ſibi dicēti.
Magiſter dic fratri meo vt diuidat mecum

UVA. BHSC. IyR_069_1

hereditatem. Reſpondẽs ieſus ait. Quis me
conſtituit iudicem aut diuiſorẽ ſupꝛ vos. quaſi
dicat. nullus. hoc etiam pluribus auctoritati
Scd'a hereſis bus ſanctorũ poſſet aperte ꝓbari. Secũdaz
hereſim ꝙ videlicet chriſtus nõ fuit pauper ꝓ
pter carentiã dominij ⁊ regni temporalis: nõ
poſſꝫ expreſſius ponere ꝙ̃ ponit. Que hereſis
eſt manifeſte cõtra ſcripturã diuinã. ⁊ doctri-
nam ſanctorũ: et determinationẽ eccl'ie. ſicut
eſt oſtẽſum ſupꝰ. Et adhuc vna auctoritate oñ
ditur. Unde zacha. ix. dr̃. Jubila filia hieruſa-
lem ecce rex tuus venit tibi iuſtus et ſaluator
30ꝰ error ipe pauper ⁊ aſcendẽs ſuper aſinam ⁊c. Tri
ceſimus error eſt. ꝙ chriſtus nõ dedit aliquam
aliam legem viuẽdi apoſtolis: ꝙ̃ alijs diſcipu
lis. Et intelligit per diſcipulos quoſcũqꝫ ali-
os ad fidem cõuerſos. Hanc hereſim ponit
ſub his verbis. Nec reperimus ꝙ chriſtus ie-
ſus dominus noſter aliã legeꝫ viuẽdi diſcipu
lis dederit ⁊ aliam apoſtolis ſuis. immo bea-
tus clemens in quadã epiſtola ſua cuius pars
recitatur. xij. q. i. c. dilectiſſimis. expꝛ̃ſſe ſuppo-
nit ꝙ eadem erat apoſtolorũ ⁊ diſcipulorũ vi
ta dicens. Cõmunis vita omnibus eſt neceſ-
ſaria et maxime his qui vitam apoſtolorum ⁊
etiam diſcipulorũ imitari volunt. Hec verba
eius ꝓphana in quibus ꝙ per diſcipl'os intel
ligat omnes ad xp̃m conuerſos: ex alijs ſuis v̾
bis ꝓprijs colligitur manifeſte. Unde parum
ante dicit in hec verba. de diſcipulis autẽ cõ-
ſtat ꝙ aliqui habuerũt multa a ioſeph ab ari-
mathia. legitur Jo. xix. ꝙ erat diſcipulus ieſu
Math. autẽ. xxvij. legit̃ ꝙ erat diues homo
diſcipulus ieſu. Jtem conſtat ꝙ ſymon lepro-
ſus erat diſcipulus ieſu. et tamen legit̃ Mat.
xvi. ꝙ ieſus in bethania erat ĩ domo eius. Jtẽ
lazarus. martha. ⁊ maria magdalene q̃ erant
eius diſcipuli habebãt multa bona. Unde le-
git̃ de eis Joh̃. xi. ꝙ caſtrum dictũ bethania
erat marie magdalene ⁊ marthe. ⁊ ꝙ in betha
nia fecerũt ei cenam magnam in qua martha
miniſtrabat. lazarus autẽ erat vnus ex diſcũ-
bentibus cum eo. maria vero accepta libra vn
guenti nardi piſtici ꝑcioſi vnxit pedes ieſu et
extersit capillis ſuis. de thabita quoqꝫ que in-
terpretatur dorchas: quaꝫ petrus ſuſcitauit a
mortuis. legit̃ Actuũ. ix. ꝙ erat diſcipula ⁊ ple
na opibus bonis ⁊ elemoſynis quas faciebat
et ꝙ omnes vidue flentes oſtẽderũt petro tu-
nicas et veſtes quas faciebat ei dorchas. Ex
quibus patet ꝙ iſta nõ obſtante diſcipulatu:
tẽpalia habebat. de quibus faciebat elemo-
ſynas predictas. Hec verba eius ex quibus ex
preſſe habet̃ ꝙ ꝑ diſcipulos intelligit omnes
chriſtianos tunc ad xp̃m conuerſos. Et ꝙ chri
ſtus nullam legem dedit apoſtolis: pluſꝙ̃ om-
nibus alijs ad ip̃m conuerſis. Quod eſt mani
feſte hereticum ⁊ ſcripture diuine contrariuꝫ
Unde in iſtis verbis tripliciter errat. Primo
cũ dicit ꝙ xp̃s nullã aliam legẽ viuẽdi dedit
apoſtolis pluſꝙ̃ alijs xp̃ianis cum tres euãge
liſte dicant apte cõtrariũ. Unde Mathei. x.
legitur. Hos duodecim miſit ieſus precipiẽs
et dicens. in viam gentiũ ne abieritis. Et in-
fra. Nolite poſſidere aurũ. neqꝫ argentũ. neqꝫ
pecuniã in zonis. Et Marci. vi. ſic habet̃. vo
cauit duodecim ⁊ cepit eos mittere binos. Et
infra. Et precepit eis ne quid tollerent in via:
niſi virgam tantũ. nec peram. non panem. ne
qꝫ in zonis es. Et Luce. ix. ſcribit̃. Conuocatis
autẽ duodecim diſcipulis: dedit illis v̾tutem
et poteſtatem. Et infra. Nihil tuleritis in via
neqꝫ virgam. neqꝫ perã. neqꝫ pecuniã. Jſta au-
tem precepta non fuerũt data omnibus alijs
chriſtianis: quos iſte hereticus vocat diſcipu
los. Jgitur alia lex viuẽdi fuit data apoſtolis
ꝙ̃ alijs chriſtianis. Secũdo errat in verbis ſu
pradictis: quia ſm̃ verba ſua licuit apoſtolis
poſtꝙ̃ ad apoſtolatuꝫ aſſumpti fuerũt: immo
etiam poſt miſſionẽ ſpũs ſancti habere in ſpe
ciali et ſigillatim diuitias temporales: et do-
minia caſtrorum: et villarũ: et bonorũ tempo
ralium quorũcunqꝫ. Nam ſm̃ ipſum chriſtus
non dedit aliam legem viuẽdi apoſtolis ꝙ̃ ce
teris chriſtianis: quos vocat diſcipl'os. ſed di-
ſcipuli quos ipe enũerat ⁊ apoſtolis in lege vi
uendi equiparat: habuerũt in ſpeciali ⁊ ſigil-
latim poſtꝙ̃ apoſtoli fuerũt ad apoſtolatũ aſ-
ſumpti: bona temporalia ꝙ̃ plurima. vt patet
de ioſeph ab arimathia quẽ nominat. ⁊ etiam
de ceteris quos ipe in eadẽ ſerie enumerat: et
deſcribit. Sed hec dicere de apoſtolis: tam ſa
cre ſcripture: ꝙ̃ doctrine ſanctorũ: ⁊ determi-
nationi eccleſie obuiat ⁊ repugnat. Et iſte in
hoc ordine ꝓ triceſimo poteſt cõputari. Tri 31ꝰ error
ceſimuſprimus error eſt. ꝙ in verbis memora-
tis ſupꝛius hereticus errat: quia falſum beato
clementi ſummo põtifici impudẽter imponit
ſicut decretũ eiuſdem clemẽtis intuẽti poteſt
aperte patere. Triceſimuſſecũdus error eſt. 32ꝰ error
ꝙ preceptũ chriſti datũ ſeu conſiliũ. Mathei
v. et Luce. vi. de non contendẽdo in iudicio: ⁊
de nõ repetendo ſua in iudicio: fuit datum ſo
lũmodo habẽtibus temporalia in ꝓꝓo. Hunc
errorem ponit ſub his verbis. Conſtat autem
ꝙ illa verba. Qui vult tecũ in iudicio conten
dere: ⁊ tunicam tuã tollere: dimitte ei ⁊ palli-
um. poſita. Mat. ix. et Luce. vi. intelliguntur
de his qui in ꝓprio temporalia obtinebãt. loq̃
tur em̃ illis dominus qui tunicam habebãt et

UVA. BHSC. IyR_069_1

pallium cũ dicit. Qui voluerit tunicam tuaꝫ
tollere: dimitte ei ⁊ palliũ. Hec verba eiꝰ que
veritati ⁊ doctrine ſanctoꝝ ſunt apte ꝯtraria
ſicut diffuſe in maioribus opibus eſt apte mõ
ſtratuꝫ. Sũt etiã ꝯ doctrinã bti apoſtoli pau-
li veluti epiſtolã ipſius. i. ad Coꝛ. vi. ptꝫ intuẽ
ti. Hos. xxxij. errores (cum pluribus alijs er
roribus hereſibus falſitatibus diffamatiõibꝰ
vanis obiectionibus excuſationibus ⁊ reſpõ-
ſionibus hic cauſa breuitatis omiſſis (prefa-
tus hereticus in dicta ſua deſtitutione (quia
vir reprobus) in derogationẽ xpi ⁊ fidei xpia
ne. oĩmq; fideliũ xpianorũ ſcribit: aſſerit: ⁊ do
gmatiſat. Declarãs ⁊ demõſtratiue oſtendẽs
ſeipm̃ eſſe ꝑtinacem hereticũ. ex deliberatiõe
et certa ſcia h̃ et alia flagitioſa documẽta cõ-
tra fideꝫ ⁊ bonos mores impudẽter fulminã
tem. Predicta vera deſtitutione (quia vir)
cum erroribus ⁊ hereſibus in ipa contẽtis ad
notitiã generalis miniſtri ſepedicti deducta:
et diligẽter inſpecta ⁊ examinata: ipe gñalis
cuꝫ ſibi adherẽtibꝰ tam ab auctore tãq̃ ab he
retico ꝑtinaci: q̃ ab ipa deſtitutõe tot ⁊ tãtis
hereſibus fermẽtata ad ſanctã mr̃em eccl'iaꝫ:
et ad conciliũ generale in loco tuto ⁊ rite ⁊ le-
gitime cõgregandũ ⁊ celebrandũ: exiſtẽs tũc
tẽporis in alemania ſupiori ciuitate mõdenſi
in loco frm̃ minorũ publice ⁊ ſolẽniter appel-
lauit. Appellationẽq; ſuaꝫ tam in auinioñ. q̃
ad alias mũdi partes tranſmittẽs. qualis i ea
fuit doctrina qualiaq; erroꝝ commẽta ⁊ here
ſũ ꝑ ſcripturas ſacras. doctrinã ſcõꝝ ⁊ ſacros
canones necñ ⁊ ꝑ rões irrefragabiles q̇bꝰ i p̃
allegata deſtitutiõe. Ox vir. aſſerta ⁊ dogma
tiſata obuiãt ⁊ repugnãt luce clariꝰ declarat

Vpradicti autez

ſ errores ⁊ hereſes cũ alijs q̃pluribꝰ
(vt p̃dicit̃) hic cauſa breuitatis o
miſſis in p̃noĩatis libellis ſiue deſtitutiõibus
dogmatiſati nõ ſuffecerīt antedicto heretico.
Quĩmmo alias hereſes cuilibet fideli horrẽ
das in ſmonibus ſuis publice docuit: ⁊ perti
naciter defenſauit ⁊ affirmauit. Quos ſermo
nes viri fide digni reportãtes de v̄bo ad v̄buꝫ
ſcripſerũt. Unde anno dñi. M.ccc.xxxi. in fe
ſto oĩm ſanctorũ publice fecit ſmonẽ aſſũpto
ꝓ themate. Memẽto operũ prm̃ veſtroꝝ. in
quo ſmone dixit: tenuit: docuit: ⁊ affirmauit.
q̄ anime in celo beate nõ vidẽt viſione facia-
li: nec intuunt̃ diuinã eſſentiã nec ante diem
iudicij generalis ſũt viſure. Quã hereſiꝫ in di
uerſis alijs ſmonibus ſuis approbãdo recita
uit: ⁊ ꝑtinaciter affirmauit. Pro qua etiã he-
reſi fulciẽda: vnũ magnũ opus compoſuit: q̇d
vidi ⁊ legi. Necnon vnũ opus ſolenne a quo
dam magno viro factũ in contrariũ: ꝓ verita
te catholica defenſanda: ⁊ p̃dicta hereſi cõfu
tanda: manu mea conſcripſi. Unde in p̃dicto
ſmone dicit in hec v̄ba: anime iuſtorũ vſq; ad
diem iudicij erũt ſub altari. i. ſub ꝓtectõne: et
cõſolatõne humanitatis xpi. Sed poſtq̃ xps
venerit ad iudiciũ: erũt ſupra altare id ẽ ſupra
xpi humanitatẽ Quia poſt diem iudicij vide
bũt ſancti: et contemplabunt̃: nõ ſolũ xpi hu-
manitatẽ: ſed etiã eius diuinitatẽ vt in ſe eſt.
videbũt eñ prem̃ et filiũ ⁊ ſpm̃ ſanctum. Ani
me igit̃ ſancte ante diem iudicij ſũt ſub altari
i. ſub ꝓtectione ⁊ conſolatõne humanitat̃ xpi
ſed poſt diem iudicij ipe eleuabit eas vt vide
ant ipam diuinitatẽ. Et infra. In gaudiũ nõ
introibit anima ſine eodẽ corpore. Hec ſunt
verba ſua quibus ⁊ multis alijs conatur oſtẽ
dere q̄ anime ſanctorũ ante diem iudicij gña-
lis nõ videbũt eſſentialiter diuinã eſſentiam
Sed hoc eſt hereticũ ⁊ contra ſcripturã ſacrã
Apoc. vi. vbi d̾ data ſũt ill' ſingule ſtole albe.
Quã auctoritatẽ ſci exponũt de viſione diue
eſſentie: qua nũc fruunt̃ anime ſeparate. Un-
de Greg. iiij. lib. dialogorum dicit in perſona
petri. noſſe velim ſi nũc ante reſurrectionem
corporũ: in celo recipi valeãt anime iuſtorum
Et reſpõdet dicens: Hoc neq; de omnibus iu
ſtis fateri poſſumus. neq; neceſſario de oĩbus
negamus. Nam ſunt quorũdã iuſtoruꝫ anime
que a celeſti regno quibuſdã mãſionibus ad-
huc differunt̃. in quo dilationis damno: quid
aliud innuit̃: niſi q̄ de p̃dicta iuſtitia aliquid
minus habuerũt. et tñ luce clarius conſtat q̄
ꝑfectorũ anime iuſtorum vt hmõi carnis clau
ſtra exeũt: in celeſtibus ſedibus recipiunt̃. Et
infra querit in ꝑſona petri inquiẽs. Si igitur
anime iuſtorũ ſunt in celo: q̇d eſt q̄ in die iudi
cij ꝓ iuſtitie ſue retributione recipiẽt. ⁊ r̄ndet
dicẽs. hoc eis nimirũ creſcit in iudicio: q̄ nũc
animarũ ſola poſtmodũ ac corporũ beatitudi
ne ꝑfruunt̃. Unde in ipa carne gaudebunt in
qua dolores ꝓ domino ⁊ cruciatus ꝑtulerunt
Pro hac quippe geminata eorum gloria ſcri-
ptum eſt. In terra ſua duplicia poſſidebunt.
hic ante reſurrectionis diem de ſanctorũ ani-
mabus ſcriptũ eſt. Date ſunt illis ſingule ſto-
le albe. ⁊ dictum eſt ipis ut requieſcãt adhuc
modicũ tempus donec impleat̃ numerus con
ſeruorũ ⁊ frm̃ eoꝝ. qui vtiq; nũc ſingulas acce
perũt binas in iudicio ſtolas habituri ſint: q?
modo animarũ tm̃modo. tũc aũt et animaruꝫ
et corporum ſimul in gloria letabunt̃. Et idẽ.
fit in electis quoddam mirabilius. quia nõ ſo
lũ eos cognoſcũt quos in hoc mũdo nouerãt

Prima hereſis

UVA. BHSC. IyR_069_1

ſed velut viſos ac cognitos recognoſcūt bea-
tos:quos nūq̄ viderūt. Nam cū aliquos p̄res
in eterna illa hereditate viderit eos incogni-
tos ꝑ viſionē non eſſe quos in ope ſemp noue-
rit.quia cū illis omnes cōmuni claritate deuꝫ
conſpiciūt.quid eſt q̄d ibi neſciāt:vbi ſcientē
Scḋa hereſis omnia ſciūt.hec Greg. Approbādo autē pre-
fataꝫ hereſim:adiūxit ſecundā in ſmone alio
qui incipit.Tolle puerū et mr̄eꝫ eius ⁊c.Que
eſt ꝙ anime reproboꝛū non punient̄ in īferno
ante diem iudicij generalis. Hūc erroꝛem po-
nit ſub his verbis.Iſrael interpretat̄ videns
deuꝫ:vel viſio dei.De iſta viſione ſatis fuit di
ctum his diebus.Ubi etiam dixi ꝙ deus non
eſt magis ꝓmotus ad damnādū q̄ ad retribu
endum ſeu p̄miandū.Quia non ꝑus damna-
bit malos q̄ p̄miabit bonos. Sed dictum eſt
ꝙ beati ante diem iudicij nō ibūt in vitā eter
nam.Igitur nec mali ante diem iudicij ibūt i
penā eternaꝫ in infernū.Ubi erit fletus ⁊ ſtri
doꝛ dentiū. Hec verba ſua heretica tam ſacre
ſcripture q̄ doctrine ſanctoꝛū aduerſa.Unde
Job.xxi.ſcribit̄.Ducūt in bonis dies ſuos et i
puncto ad inferna deſcendūt.Et Lu.xvi.ſcri-
bitur. Moꝛtuus eſt aūt diues ⁊ ſepultus ē in
inferno.Eleuās autē oculos ſuos cum eſſet in
toꝛmētis.vidit Abrahā a longe et lazarum in
ſinu eius:et iꝑe clamās dixit pater Abrahaꝫ
miſerere mei ⁊ mitte lazarū vt intingat extre
mum digiti ſui in aquā vt refrigeret linguam
meā quia crucioꝛ in hac flamma. Et infra.hic
vero conſolat̄ tu autē cruciaris.Et infra.Te-
ſtetur illis ne et iꝑi veniāt in hunc locum toꝛ-
mentoꝛum.Et Grego.iiij.libꝛo dialogoꝛuꝫ.ix.
ait. Si eſſe ſanctoꝛū animas in celo ſacri elo-
quij ſatiſfactione credidiſti. opoꝛtet vt ꝑ om-
nia iniquoꝛum animas eſſe credas in inferno
Nam ſicut electos beatitudo letificat.ita cre
di neceſſe ē: ꝙ a die exitus ſui ignis repꝛobos
exurat.Et infra colligere poſſumus ex dictis
euāgelicis ꝙ incendiū anima non ſolū viden
do:ſed etiam experiēdo patiat̄.Ueritatis em̄
voce:quia diues moꝛtuus in inferno d̄r ſepul-
tus. Cuius anima ꝙ in igne teneat̄ inſinuat
vox diuitiſ que Abrahā depꝛecat̄ dicēs. Mit
te lazarum vt intingat extremuꝫ digiti ſui in
aquam vt refrigeret linguā meā: quia crucioꝛ
in hac flamma.Cum igit̄ peccatoꝛem damna
tum diuitem ignibus ꝓhibet:quiſnam ſapiēs
Tertia hereſis reproboꝛū animas teneri ignibꝫ neget. Ter-
tiam hereſim ponit in dicto ſmone. Tolle pu
erum ⁊c.que eſt ꝙ demones non ſunt nec erūt
in inferno ante diem iudicij generalis. Hunc
erroꝛem ponit ſub his ṽbis. Non em̄ damnati
ſcꝫ demones poſſent nos temptare ſi eſſēt in

truſi in infernū.et ideo non eſt dicendū ꝙ ſint
in inferno:ſꝫ ꝙ ſint in iſto aere caliginoſo.Un
de patet eis via ad temptandū nos.ergo non
vident̄ adhuc eſſe demones in inferno:ſed ſu-
pꝛa infernū.Ultimū autem iudicium erit tūc
quādo iꝑi demones includent̄ in inferno. Ne
ſcio q̄d magis clare poſſent dicere euāgelicū
ꝙ demones non ſint in inferno.q̄ q̄d dicit.ve
niſti ante tempus toꝛquere nos.et infra. Pa
tet euidēter ꝙ demones non ſunt in inferno:
ſed extra.et ſūt ſupꝛa nos et iuxta nos. Hec ṽ-
ba eius heretica ſcripture diuine contraria ⁊
doctrine ſanctoꝛū aduerſa. Unde in apo.ij.c.
dicitur ſic.Uidi angeluꝫ deſcendentē de celo
habentē clauē abyſſi et cathenā in manu ſua
et appꝛehendit dꝛaconē ſerpentē antiquū qui
eſt diabolus et ſathanas ⁊ ligauit eum per an
nos mille ⁊ miſit eum in abyſſum. et.ij. Petri
ij.ſcribitur ꝙ angelis peccātibus nō pepꝑcit:
ſed reſpuētibus in inferno cruciandos tradi-
dit. Quartā hereſim ponit in pꝛefato ſermo- Quarta hereſis
ne.tolle pueruꝫ. que eſt ꝙ xp̄s nō regnabit pꝰ
diem iudicij.nec vlterius habebit regnū Hāc
hereſim ponit ſub his verbis:tūc. ſcilicꝫ poſt
iudicium generale: intrabūt omnes electi cū
xp̄o in gloꝛia quādo chꝛiſtus dicet.Uenite bn̄
dicti patris mei:poſſidete regnū vobis para-
tum ab oꝛigine mūdi:⁊ mali ibūt in ſuppliciū
eternuꝫ quādo dicet̄ eis.Ite maledicti in ignē
eternum:qui p̄paratus eſt diabolo ⁊ angelis
eius.tūc(ſm ꝙ dicit apoſtolus)xp̄us tradet
regnum deo patri.⁊ iꝑe xp̄s vltimo nō regna-
bit in regno ſuo.i.in regno dei. Non dico ꝙ n̄
ſit rex:nec opoꝛtet.ſed bene dico ꝙ eſt rex vſq̄ꝫ
ad diem iudicij. Quia modo habet illumina-
re:defenſare ⁊ gubernare regnū ſuū:⁊ ip̄m cu
ſtodire.ſed tūc poſt iudiciū tradet regnū deo
patri.ſed ꝙ dicit apoſtolus:tūc dico ꝙ nō re-
gnabit:nec illuminabit:nec reget:nec guber-
nabit. Hec ṽba eiꝰ heretica ⁊ aduerſa directe
ſcripture ſacre. Unde Luce.i.de xp̄o ⁊ regno
eius habet̄ ſic.regnabit in domo iacob i eter-
nū:⁊ regni eius nō erit finis.Et Dan̄.ij.ſic ſcri
bitur.Suſcitabit deus celi regnū:q̄d i eternū
non diſſipabit̄:⁊ regnū eius altari nō tradet̄.
Et infra.ca.vij.ſic legit̄. Poteſtas eius pote-
ſtas eterna:que nō auferet̄:et regnū eiꝰ.quod
nō coꝛrumpet̄. Quītam hereſim ponit in ſer Quīta hereſis
mone ſuo qui incipit. Gaudete ſemper in do-
mino.que eſt:ꝙ in diuinis nulla eſt diſtinctio
Hanc hereſim ponit ſub his ṽbis.Beati i pa
tria videbūt magnā nouitatē.ſcꝫ deū trinū et
vnū:et eſt mirabilis vanitas:credere tres ꝑſo
nas ad inuicem nō diſtinctas. Nam filiꝰ non
diſtinguit̄ a patre:neq̄ꝫ ſp̄us ſanctꝰ a patre:et

UVA. BHSC. IyR_069_1

filio qui ꝓcedit ab eis: ⁊ tn̄ tres pſone ſūt: ⁊ hi
tres vnū ſunt. Hec vͣba eius heretica ⁊ fide ca
tholice inimica. Unde Athanaſius in ſymbo
lo ſuo. Alia eſt pſona patris. alia filij. alia ſps
ſancti. Item extra de ſumma trinitate ⁊ fide
catholica. c. damnamus. ſic habet̃. nos ſacro
approbante concilio credimus ⁊ ꝯfitemur ꝙ
diſtinctiones ſunt in pſonis ⁊ vnitas in vni-
Sexta hereſis tate. Sextam hereſim ponit in quodam alio
ſermone ſuo publice p̄dicante. qui ſic incipit.
Pſallite dn̄o qui habitat in ſyon. que eſt ꝙ in
diuinis filiuſ eſt maior patre. Hāc hereſim pōit
ſub his vͣbis. Q' aūt ille qui eſt incarnatus ſit
maior teſtatur pſalmiſta cuꝫ dicit. Magnus
et laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non
eſt finis. Uerus em̄ filius dei incarnatꝰ eſt ma
gnus: ⁊ ſalua reuerētia patris ⁊ ſpūs ſācti ma
ior vtroqꝫ. Nam lꝫ pater ſit deus: ⁊ ſpūs ſctūs
ſit deus. tamē pater n̄ eſt incarnatꝰ. nec ſpūs
ſanctus humanatus: ſed ſolus filius. Et ī hoc
maior eſt patre ⁊ ſpūſancto. Hec vͣba eius he-
retica tam ſacre ſcripture q̄ꝫ doctrine ſancto-
rum aduerſa. Unde Joh. xiiij. ſic habet̃. pater
maior me eſt. Et athanaſiꝰ in ſymbolo ſuo ſic
ſcribit. Equalis patri ſcḋm diuinitatē: mior pa-
tre ſcḋm humanitatē. Et pſalmiſta loquens de
xp̄o ſcḋm humanitatē dicit. Minuiſti eū paulo
minus ab āgelis. Et apoſtolus ad hebreos. ij.
dicit. Euꝫ autē qui modicū ab angelis mino
ratus eſt: vidimus ieſum ꝓpter paſſionē mortꝭ
Septīa hereſis gloria ⁊ honore coronatū. Item ſeptima he-
reſis eſt. quā ponit in quodā alio ſuo ſermone
publice p̄dicato: qui incipit. Juſti tulerūt ſpo
lia impiorū ⁊c. Que eſt ꝙ oīa de nc̄citate
eueniūt. ſic ꝙ deus non poſſit facere aliud vel
aliter q̄ꝫ facit. Hāc hereſim pōit ſub his vͣbis.
Sicut impoſſibile eſt deū eſſe mutabilē: ita ꝙ
tunc non eſſet deus. ita impoſſibile eſt ꝙ illa
que deus de ſua potētia ordinata facit: poſſit
aliter facere q̄ꝫ facit. Et ideo impoſſibile ē: ꝙ
ſaluaret hoiem de abſoluta potētia ſine ſacra
mento baptiſmi: et ſine habitu caritatis. Q'
ſic eſt ordinatum ab eterno de dei potētia or-
dinata: que idem eſt qḋ deus. et mutari non
poteſt. Et parū poſt. Unde diſtinguūt quidā
et dicūt ꝙ multa poteſt deus in ptāte abſolu-
ta q̄ nō poteſt de potētia ordinata. ſed illḋ eſt
falſum ⁊ erroneū. q: potētia dei abſoluta et or
dinata idē ſūt ⁊ n̄ diſtinguūt̃ ab inuicē. ⁊ īfra.
Impoſſibile eſt ꝙ deus de potentia abſoluta
poſſit facere aliud q̄ꝫ faciat de potētia ordina
ta. q: idem ſūt. Et poſt. cū iſte potētie ſint idē
ꝙ deus. ſi deus poteſt facere aliq̄d de potētia
abſoluta. quod nō facit: vel nō faciat de potē-
tia ordinata. tūc eſſet mutabilis in ſeipo: ⁊ nō
eſſet deus. Sicut igit̃ ſummū impoſſibile ē de
um nō eſſe deū. ita ſummū impoſſibile eſt ⁊ er
roneū dicere deū poſſe aliq̄d facere de poten-
tia abſoluta aliter: q̄ꝫ facit vel faciat de poten
tia ordinata. Et infra. ſi igit̃ deus de potētia
abſoluta pōt aliq̄d facere qḋ nō facit de potē
tia ordinata: ſequeret̃: ꝙ effectus potētie ordi
nate poſſet a deo fruſtrari et mutari: et tunc
nō eſſet oṗs. Sequeret̃ etiā ꝙ deus in ſeipſo
nō ſolum eſſet mutabilis ſed ſibiipſi ⁊ ſue po-
tētie cōtrarius. et tūc non eſſet deus. Et poſt.
ptꝫ igit̃ ꝙ erroneū ⁊ falſum eſt dicere et etiaꝫ
īpoſſibile ꝙ deus de potentia abſoluta poſſit
facere aliter ſiue alia q̄ꝫ faciat de potentia or-
dinata. Hec vͣba eius heretica omnipotētiaꝫ
dei limitātia. imo ānihilātia apte ſunt. Que
quidē vͣba tam ꝑ ſcripturā ſacrā q̄ꝫ ꝑ doctrinā
ſanctoꝝ lucide ꝯfutant̃. Unde Sap. xi. ſic ha
bet̃. Quidaꝫ errātes colebāt mutos: ſerpētes
et beſtias ſupuacuas. īmiſiſti illis multitudi
nem mutoꝝ. aliqn̄ in vindictā: vt ſcirēt. q: ꝑ q̄
peccat quis: ꝑ hec ⁊ torquet̃. nō em̄ impoſſibi
le erat: ꝙ oṗs manus tua que creauit orbē ter
rarum ex materia inuiſa: immitteret illis mul
titudinē vrſorū: aut audaces leones. aut noui
generis ira plenas: aut ignotas beſtiās: aut
vaporē igneū ſpirātes: aut odorē fumi ꝓferen
tes: aut horrēdas ab oculis ſcintillas emittē-
tes: quarū nō ſolū leſura poterat illos extmia
re. ſed ⁊ aſpectus ꝑ timorē occidere: imo ⁊ ſine
his vno ſpū occidi poterāt. ⁊ ꝑ ꝯn̄s deus potu
it feciſſe aliter et aliud q̄ꝫ fecit. Qḋ etiā vͣitas
ip̄a. Mat. xxvi. teſtat̃. d. an putas. q: nō poſſū
rogare prēm meū vt exhibeat mihi pluſq̄ꝫ. xij.
legiones angelorū. Ex q̄ auctoritate colligit̃
ꝙ filius potuit rogaſſe quod nō rogauit: et pr̄
exhibere: quod nō exhibuit. Et iſtā veritatem
btūs Aug. in multis locis affirmat. Unde In
enchiridion dicit ſic: omnipotentis volun-
tas. multa pōt facere q̄ nō vult nec facit. potu
it em̄ facere. vt. xij. legiones pugnarēt ꝯ̄ illos
qui xp̄m ceperūt. Et idē Aug. in li. de natura
et grā dicit ſic. dn̄s lazarū ſuſcitauit a corpore
nūq̄d dicendū eſt ꝙ nō potuit iudā ſuſcitare ī
mente. potuit quidē ſed noluit. Et ſuper gen̄.
ait idē Aug. talem potuit deus hoiem feciſſe
qui nec peccare poſſet nec vellet. Et. xiij. li. de
trini. ſic ait. fuit ⁊ alius modus nr̄e liberatōis
poſſibilis deo. q: oīa pōt: ſed nullus alius nr̄e
miſerie ſanāde fuit ꝯueniētior. Ex quibus lu-
ce clarius patet ꝙ deus multa poſſet alia ⁊ ali
ter facere q̄ꝫ faciat. Has ſeptē hereſes cūcto-
rum auribꝰ fideliū ꝑhorrēdas ſupradictꝰ here
ticus in ſuis ſmonibus publice docuit. ⁊ ꝑti-
naciter affirmauit. Quos ſmones fide digni

UVA. BHSC. IyR_069_1

ꝑn̄tialiter in ip̄is ſmocinatōibus ſuis exn̄tes
de v̄bo ad v̄bū (ꝙ̄tum fuit eis poſſibile) ꝯſcri
pſerūt. Et vt venenū mortiferū in eiſdē fulmi
natū abn̄tibus īnoteſceret: ⁊ ꝑ ſcripturas au
tēticas lucidius reprobaret̃: ꝑ diuerſa mundi
climata celerius deſtinarūt.

Nota cauillationē deriſoriam.

V Iſis pro parte
heresibus et erroribus ꝑ Jo. xxij.
dogmatiſat̃. reſtat nūc q̄buſdaꝫ
obiectionib⁹ cauilloſis ſuccīcte
r̄ndere. Et p̄ma quidē obiectio ē ꝙ nō pōt pa-
pa hereticari nec ꝯ̄ fidē errare. Sꝫ huic cauil
lationi leuiter pōt obuiari. Primo quideꝫ ex
emplo ī ſacra ſcriptura fūdato: vn̄ btūs petr⁹
q̄ fuit papa lōge melior ⁊ ſcior Jo. xxij. errauit
in fide. Or ꝯ̄ veritatē euāgelij. vt btūs paul⁹
apte fatet̃. ad gal. ij. c. ſic inquiēs. Cū aūt ve-
niſſet cephas antiochiā in faciē ei reſtiti. q̄a
rep̄heſibilis erat. Et infra. ſed cū vidiſſē ꝙ nō
recte ambulauit ad veritatē euāgelij: dixi ce-
phe corā oībus ſi tu (cū iudeus ſis) gētiliter
et nō iudaice viuis: quō gētes cogis iudaiſare
et ibi exp̄ſſe affirmat apo. ꝙ btūs petrus non
ambulau t ad veritatē euāgelij. ⁊ ꝑ ꝯn̄s cōtra
fidē errauit. Quare ſequit̃ ꝙ papa pōt ꝯ̄ fidē
errare. verūtn̄ btūs petrus nō fuit hereticus:
q: errori ſuō ꝑtinaciter nō adheſit: imo correp
tionē beati pauli benigne ſuſcipiēſ ꝯtinuo ſe
correxit. Et ſi ſuo errori ꝑtinaciter adheſiſſet:
fuiſſet hereticus infallibiliter iudicādus. De
iſto etiā errore petri habet̃ in decre. ij. q. vij. vo
lo. vbi ſic legit̃. petrus cogebat gētes iudaiſa
re ⁊ a veritate euāgelij recedere. cū iudei gre-
geꝫ faciebāt ⁊ a cibis gētiliū latēter ſe ſubtra
hebāt. par aūt eſt in ſe ⁊ exorbitare: ⁊ alios v̄-
bo ⁊ exemplo a fide deijcere. Scd̄m exemplū
habet̃ de papa marcellino ꝯ̄ fidem ꝯmiſſo vt
habet̃ in decretis. xxi. d. vbi ſic legit̃. Tp̄e dio
cleciani ⁊ maximiani romanoruꝫ auguſtorum
marcellinus ep̄s vrbis rome q̄ poſtea inſigniſ
martyr effect⁹ eſt: adeo ꝯpulſus eſt: a paganiſ
vt templū eoꝝ ingreſſus. grana thuris ſuper
prunas imponeret. cuius rei gr̄a collecto vni
uerſoꝝ ep̄oꝝ ꝯcilio ⁊ inq̄ſitione facta: hoc idē
pōtifex ſe egiſſe ꝯfeſſus eſt. Ex q̄bus v̄bis col-
ligit̃ ꝙ papa pōt ꝯ̄ fidem errare. ⁊ ꝑ ꝯn̄s here
ticari. verūtn̄ ꝓpter hūc errorē nō fuit marcel
lin⁹ hereticus. q: nō fuit ꝑtinax ſ; metu mort̃
idolis thurificās de crimine ꝑ ip̄m ꝯmiſſo pe
nituit ⁊ ſufficiēter ſe correxit. Tertiū exemplū
habet̃ de gayo papa q̄ cōpellēte diocleciano
de cui⁹ gn̄e erat. vt legit̃ in cronicis. incenſuꝫ
idolis impoſuit: ſed poſtea penituit corā cētū
et. lxxx. ep̄is. Quartū exemplū ē de papa libe-
rio: q̄ tp̄e ꝯſtātij ꝯſtātini magni ꝯſenſit hereſi
arriane. quē euſebius vrbis rome pbr̄ hereti-
cum declarauit. De quo liberio ſic ſcribit. hie
rony. tedio exilij victus liberius ⁊ in heretica
prauitate ſubſcribēs. romā q̄ſi victus ītrauit.
Et in lib. pōtificū de eodē liberio ſic habetur
Euſebius aūt pbr̄ vrbis rome cepit ip̄m libe-
riū declarare hereticū. multiq; ꝑ ei⁹ doctrinā
cōionē liberij vitabāt. ppl̄m ꝯgregatū in dn̄o
ꝯfortabāt. tenet̃ a ꝯſtātio ip̄o liberio dicente
tu ſolus xp̄ianus es in vrbe rome. q̄ r̄ndit. ſic i
dn̄o ꝯfidim⁹. q: fideles nos innoiet xp̄s. Et in
fra. cui dixit liberi⁹. nōne iulij fūgimur vicib⁹
ait illi euſebius. Si ꝑſeueraſſes inquit in fide
quā in ꝑſecutōe p̄mo tenere viſus eras. ac ip̄a
res te docet ⁊ declarat. Quītū exemplū habe
tur de Anaſtaſio papa. ij. De quo habet̃ in de-
cre. di. xix. vbi ſic legit̃. Anaſtaſius. ij. ep̄us fa
uore Anaſtaſij imꝑatoris quos achacius here
ticus poſt ſn̄iam in ſe ꝓlatā ſacerdotes vel le
uitas ordinauerat: acceptis officijs rite fūgi
debere decreuit. Et poſt. Or igit̃ illicite ⁊ nō
canonice: ſ; cōtra decreta p̄deceſſoꝝ ⁊ ſucceſ-
ſoꝝ ſuoꝝ: hec reſcripta ꝓbat ⁊ dedit felix ⁊ ge
laſi⁹ q̄ achaciū ⁊ anaſtaſiū excōicauerūt: ⁊ hor
miſta q̄ ab ip̄o anaſtaſio terti⁹ eūdē achaciuꝫ
poſtea dānauit. iō a romana eccl̄ia repudiat̃
Per p̄dicta exēpla ⁊ plura alia h̄ cā breuitat̃
omiſſa euidēter oñdit̃. ꝙ papa pōt ꝯ̄ fidē erra
re ⁊ ꝑ ꝯn̄s heretica prauitate macl̄ari. Qd̄ ēt
ꝑ auctoritates ꝙ̄plures poſſet ꝓbari de quo
pauca adducā. vn̄ in decre. di. xl. ſic legit̃. hui⁹
ſ. pape culpaſ redarguere p̄ſumat null⁹ morta
lium. q: cūctos ip̄e iudicatur⁹: a neīe iudicat̃:
niſi dep̄hendat̃ a fide deuius. vbi apte ſuppo
nit̃. ꝙ papa pōt a fide deuiare. ⁊ ꝑ ꝯn̄s hereti-
cari. Qd̄ apte aſſerit glo. ij. iiij. q. i. c. arecta. q̄
dicit. q̄ro de q̄ eccl̄ia intelligas. quod d̄r ꝙ nō
poſſit errare. n̄ d̄ ip̄o papa q̄ eccl̄ia d̄r. vt lxiiij.
di. q̄cūq;. ⁊. vij. q. i.. Scire debes q: certū eſt ꝙ
papa pōt errare. vt infra di. Anaſtaſius. ⁊. xl.
di. ſi papa. Preterea q̄ pōt cadere in ſn̄iam la
te ſn̄ie: ⁊ fieri minor quocūq; catholico: poteſt
errare contra fidem: et heretica prauitate ma
culari. ſed papa eſt huiuſmōi. xxiiij. q. i. Acha-
cius. que ſub verbis (quicunq; in hereſim dā
natam labitur. ipſa damnatione ſeipſum in-
uoluit) dicit ſic. hic eſt caſus in quo papa pa-
pam ligare poteſt in quo papa in canoneꝫ la-
te ſententie incidit. Nec obuiat regula illa
quia par parem ſoluere vel ligare non poteſt.
quia ſi papa eſt hereticus in eo quod eſt here-
ticus minor eſt quocunq; epiſcopo catholico.
quia factum notat eccleſia ſine ſententia.

UVA. BHSC. IyR_069_1

Scd̄a obiectio — Scd̄a obiectio cauilloſa eſt ꝙ papa nō habꝫ
ſupiorē in his. ⁊ ideo de factis ſuis nullus de-
Prima ratio — bet ſe intromittere. ſed iſta cauillatio nō valꝫ
Nam de factis illius q̄ nō habet ſupiorē in ter
ris mortales nō hn̄t iudicare. ſed de factis pa
pe ſaltem in crimine hereſis hn̄t mortales iu-
dicare. ſicut pꝫ de papa Anaſtaſio. ij. di. xix. c.
Anaſtaſius. Et de Marcellino papa di. c̄. xxi.
c. nūc aūt. Et de liberio papa quē euſebius he
reticū declarauit. Et de ſimacho papa qui ſuc
ceſſit anaſtaſio. de quo habet̄. di. xxvij. hic eti-
am. vbi dr̄ in hec v̄ba. Simachus papa in ro-
mana ſinodo. dignitate ſua expoliatus: pmus
pſtino ſtatui reddi decernit̄: vt tūc veniret ad
cām. ⁊ ſi ita recte videret̄ accuſantiū ppoſitō
nibus r̄ndere dignāter viſa eſt maximo nume
ro ſacerdotū atq̄ meret̄ effectū. Et cū poſtmo
dum ordinaret̄. quomodo accuſandus eēt pfa
tus papa: vt diceret occurreret: ſed ab emulis
eſt impeditus. Ex q̄bus aliiſq̄ q̄plurib⁹ appa
ret ꝙ papa pōt accuſari ⁊ iudicari. ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝙ
ſaltē in crimine hereſis habꝫ ſupiorē in terris.
Qđ apte teſtat̄ gloſa ordinaria. di. xij. c. Ana-
ſtaſius ſup v̄bo conſilio: que dicit. videt̄ igit̄
ꝙ papa tenet̄ req̄rere conſiliū epoꝝ: qđ veruꝫ
Secūda ratio — ē. vbi đ fide agit̄. ⁊ tūc ſinod⁹ maior ē papa. xv
d. c. ſic̄ ſcti. Pretea qui pōt de papatu deponi
hꝫ ſupiorē ſup quē deponit̄: ſed papa poteſt p
pter crimina ſua deponi de papatu. Unde de
papa Joh. xij. ſic habet̄ in cronicis. erat vena
tor ⁊ totus lubricus adeo ꝙ publice feminas
tenebat. ppterea quidā cardinaliū ⁊ romano
rum ſcripſerūt occulte ottoni pncipi ſaxonuꝫ
et ſandalo compatiēs ecclie ſine mora romaꝫ
pperaret. hoc papa ꝑcipiēs Johāni diacono
cardinali. tanq̄ huius facti conſiliario: naſuꝫ.
et alteri iohāni ſubdiacono q̄ lr̄as ſcripſerat:
manū amputari fecit. hic cū frequēter ꝑ impe
ratorē ⁊ clerū de ſua correctione fuiſſet moni-
tus nō correctus: pſidio imꝑatoris de papatu
Tertia obiectio — deſtitutus cōi voto leo papa eligit̄. Tertia
obiectio cauilloſa eſt. ꝙ a papa nō pōt appel-
lari. ſed iſta cauillatio leuiter refellit̄ ꝑ pdctā
Prima ratio — Nam ab illo q̄ hꝫ ſupiorē pōt appellari. ſicut
oñſum eſt in cā. ſed papa hꝫ ſupiorē: q2 ꝯcilium
gn̄ale. cū etiā papa hereticus effectus minor
ſit quocunq̄ catholico vt ponit glo. xxiij. q. i.
c. achacius. vt ſupius allegat̄. igit̄ a papa pōt
Secūda ratio — appellari. Preterea ab illo pōt appelari qui
pōt de hereſi accuſari. ſed papa pōt de hereſi
accuſari. ſicut pꝫ de ſimacho papa q̄ fuit accu
ſatus de hereſi. ij. q. vij. Itē balaā. imo papa n̄
poſſet ꝯſtituere ꝙ nō poſſꝫ accuſari de hereſi.
vt apte dicit gloſa. di. xl. c. ſi papa. q̄ loquēs de
papa ait. h ſpālr fit mētō de hereſi, iō et ſi occl
te ſtatueret ꝙ nō poſſꝫ accuſari. đ hēſi ⁊ r̄ndet
dicēs. r̄ndeo ꝙ nō. q2 ex hoc particularet̄ tota
ecclia. Ex q̄bus v̄bis apte habet̄ ꝙ papa pōt
de hereſi accuſari. ⁊ ꝑ ꝯns in illo caſu ab eo po
terit appellari. Item ab excōicato lꝫ appella — Tertia ratio
re. ſed papa effectus hereticus eſt ip̄o ſacto ex
cōicatus. vt notat glo. xxix. q. i. cā. achacius. q̄
vt ſepius eſt allegatū dicit. h caſus in quo pa
pa incidit in canonē late ſnie. Preterea effe- — Quarta ratio
ctus hereticus nullā hꝫ ptātē ſiue iuriſditōnē
vt pꝫ. xxiiij. q. i. c. didicimus. vbi dr̄. didicim⁹
oms oino hereticos et ſciſmaticos nihil hēre
poteſtatis aut iuris vbi de papa heretico nul
la fit exceptio. ergo ab ip̄o in hereſim lapſo po
terit appellari. Quarta obiectio cauilloſa eſt — Quarta obiectō
ad frēs minores nō ꝑtinet de cā fidei ſe intro
mittere. ſed ſolūmodo ad prelatos. cuiuſmodi
ſunt cardinales archiepi ⁊ epi. ſed iſta cauilla
tio facilr̄ expugnat̄. Quia q̄ſtio fidei ad oms — Prima ratio
ꝑtinet xp̄ianos: ⁊ nō ſolū ad p̄latos: imo etiaꝫ
ad laicos. Unde etiā i decretis. di. xcvi. c. vbi
nā. dicit nicolaus papa. vbi nā legiſtis imꝑa-
tores anteceſſores vr̄os ſinodalibus ꝯuētibus
interfuiſſe: niſi forſitan de q̄buſdā: vbi de fide
tractandū eſt que cauſa vniuerſalis eſt: q̄ oim
cōis eſt: q̄ nō ſolū ad clericos: verūetiā ad lai-
cos: ⁊ ad oms oino ꝑtinet xp̄ianos. igit̄ ad mi
nores ꝑtinet de cā fidei ſe intromittere: cum
ſint de numero xp̄ianoꝝ reputādi. Qđ ēt rōe — Secūda ratio
pꝫ. nā ꝙ oms tangit ab omnibus tractari de-
bet. ſed fides xp̄iana oms tangit xp̄ianos. igi
tur oms xp̄iani de fide impugnāda habent ſe
intromittere ⁊ ip̄am q̄tū pn̄t defenſare. Pre — Tertia ratio
terea qui errori cū poteſt nō reſiſtit: ip̄m erro-
rem conuincit̄ approbare. vt ptꝫ ꝑ ſacros ca-
nones q̄plures. Unde innocē. papa vt habet̄
di. lxxxiij. c. error. dicit ſic. Error cui nō reſiſtit̄
approbat̄. ⁊ veritas cum minime defenſat̄ op
primitur: nec caret ſcrupulo ſocietatis occul-
te qui manifeſto facinori deſinit obuiare. Et
Leo papa vt habet̄ extra de hereticis. c. q̄ ali-
os ait. q̄ alios cū poteſt ab errore nō reuocat.
ſeip̄m errare demonſtrat. Et ideo papa vt ha
betur. di. lxxxvi. c. faciētis. inquit. ffaciētis ꝓ-
culdubio culpam habet: qui quod poteſt cor-
rigere: negligit emēdare. Ex quibus apte ptꝫ
ꝙ ſi fratres minores nolūt fautores hereſū ſu
pradictorū reputari: debēt ⁊ tenēt̄ viis eis poſ
ſibilib⁹ eiſđ reſiſtē: ⁊ fortit̄ obuiare. Quita ob — Quita obiectio
iectō cauilloſa ē ꝙ q̄uis Jo. xxij. errores ⁊ hēſeſ
dogmatiſauerit q̄plures: tn̄ đ ꝑtinacia n̄ pōt
cōuinci. ⁊ iō pſumēdū eſt ꝙ talia dixit ſolūmō
recitādo. ſed iſta cauillatio pōt multiplr̄ ꝯfu-
tari. eo ꝙ muultiplr̄ eū fuiſſe ꝑtinacem poteſt
demōſtrari. Primo q2 ſepius ⁊ legitime āmo-

UVA. BHSC. IyR_069_1

nitus erroꝛibus reſiſtentes hoſtiliter verbis
et factis eſt ꝑſecutus ipſos diffamādo excōicā
do quos potuit etiā capiēdo incarcerādo. Et
plures in diris ſceleratos ſuis erroꝛibus ꝯſen
tientes ad dignitates eccl'iſticas ꝓmouit ⁊ ex
altauit. Quarto qꝛ nullum ꝑmiſit magiſtrari
pariſius in theologica facultate: niſi pꝛius ta
ctis ſacroſanctis iuraret: ꝙ ꝯſtitutiones ſuas
ſupꝛadictas ſanas ⁊ catholicas in perpetuū
reputaret et nunꝗ ipſas impugnaret. Quito
ꝙ pariſius p̄dictos i theologia magiſtrādos
ad ſtatum aſcēdere magiſterij nō ꝑmiſit: niſi
p̄us veritates catholicas ſuis deſtitutiōibus
ꝯtrarias tactis ſacroſanctis tanꝗ hereſes ab
iurarēt. Sexto qꝛ cū appellātes ab eo et ſuos
erroꝛes impugnātes ad gn̄ale conciliū rite et
legitie ꝯgregādū ⁊ celebrādū appellauerit:
⁊ ſe ad veniēdū ad ipſū ꝯciliū in loco tuto ꝯſti
tutū paratos obtulerūt: volētes mūdo oſten-
dere ipſoꝝ innocentiā: ipſe ne fieret concilium
ſimiliter impediuit. nolēs ſuas neq̄tias diſcu
ti ⁊ vētilari. Ex p̄dictis alijſqꝫ ꝙ pluribus ap-
te claret ꝙ ipſe Jo. xxij. fuit ꝑtinaciſſimus he-
reticus iudicādꝰ. Sexta obiectio cauilloſa ē
Sexta obiectio ꝙ cū multitudo xp̄ianoꝝ p̄dictū Jo. xxij. vſqꝫ
ad mortē ꝓ papa habuerint. ⁊ abſqꝫ impugna
tione dictoꝝ ſuoꝝ eidem obedierint: frēs mi
noꝛes ipſius impugnatoꝛes eo ꝙ pauci fuerūt
debebāt ſe multitudini ꝑ oīa ꝯfoꝛmaſſe. Sed
huic cauillationi r̄ndet ipſe deus. Qui Exodi
xxiij. c. p̄cipit dicēs. nō ſequeris turbā ad fa-
ciendū malū: nec in iudicio plurimoꝝ acquie
ſces ſnīe: vt a vero deuies: q̄ auctoꝛitas ſuffici
Septīa obiectio at ꝓ illa obiectōne. Septima obiectio cauil
loſa eſt ꝙ nō pōt negari q̄n ipſi fratres mioꝛes
Jo. xxij. ſe opponētes ſūt excōicati. cū ipſe Jo.
xxij. ſepe ⁊ ſepius per ſe ⁊ ꝑ alios ſn̄iam excōi-
cationis ꝓtulit ꝯ eos. Sed ad iſtā cauillatio-
nem leuiter poteſt r̄nderi: eo ꝙ canonice ſācti
ones apte teſtant̄ nullū hereticū quicꝗ habe
re ptātis aut iuris. Unde cip̄anus. vt. xxiij. q.
i. c. didicimus ait. didicimus oīs oīno hereti
cos ⁊ ſciſmaticos nihil hr̄e ptātis aut iuris. Itē
eadē cā. i. q. ſi ergo. ſic habet̄: ſic ergo ep̄s i he-
reſim iā dānatā lapſus eſt. antiq̄ excōicatōne
dānatus alios dānare nō pōt. Excōicatus em̄
alios excōicare nō valet. Certū eſt aūt ꝙ oīs
hereſis eſt dānata: ⁊ oīs hereticus eſt excōica
tus ꝑ ꝯciliū gn̄ale. vt habet̄ ex̄ de hereticis. c.
excōicamus. ⁊ c. excōicamus ſcd̄o. Igit̄ Jo.
xxij. incidit in hereſes dānatas: ⁊ iō fuit excōi
catus. ⁊ ꝑ ꝯn̄s alios excōicare nō potuit. Itē
c. i. q. p̄dictis. ſi aūt. ſic habet̄. Si aūt ex coꝛde
ſuo nouā hereſim ꝯfinxerit: ex quo talia pꝛedi
care cepit: nemīnē dānare potuit, qꝛ non pōt

dānare quicꝗ iam ꝓſtratus. Et eodē. c. et. ix.
Item cū dn̄s. ſic habet̄. Liq̄do ꝯſtat eū q̄ ab i
tegritate catholice fidei recedit. maledicēdi
vel bn̄dicēdi ptātē mīme hr̄e dinoſcit̄. catho
licū nāqꝫ vtpote ſe ſupioꝛē maledicere nō valꝫ
in alienū a fide tanꝗ in ſibi equalē. ſn̄iaꝫ dare
nō pōt. Et eodē. c. ij. q. his auctoꝛitatibꝰ dꝛ ſic
his auctoꝛitatibus ꝑſpicue monſtrat̄. ex quo
aliq̄s ꝯ fidē tēptat aliq̄ dicere: nec deijcere ali
quē valet. nec dānare. Ex q̄bus luculēter oſtē
dit̄ ꝙ p̄dictus Jo. xxij. hereſi vt ꝓbatū eſt mul
tipl'r maculatus. frēs minoꝛes ab ipſo appellā
tes ⁊ eius hereſes impꝛobātes excōicare n̄ po
tuit quoquomodo: Rurſū eſto ſine p̄iudicio ꝙ
Jo. xxij. nō fuiſſet hereticꝰ (qd̄ falſū ē) adhuc **Secunda ratio principalis**
ſua excōicatōis ſn̄ia in p̄dictos frēs lata: oīno
fuiſſet nulla. Nā ꝑ appellationē rite interpo-
ſitā: eximit̄ appellās a ptāte ⁊ iuriſditōe illiꝰ a
quo appellauit. ex̄ de appel. c. ꝓpoſuit. Et ap-
pellatōe pēdēte nō pōt nec dꝫ in p̄iudiciū ap
pellāt̄ aliq̄d inouari. nec ei grauamē aliqd̄ iferri
ij. q. vij. c. appellatōe. ⁊ ff. nihil inouari appel
latōe pēdēte. l. i. ⁊ xvi. Ad quē appellatū ē hꝫ
de tali appellatōne cogſcere. ⁊ nō is a quo ap
pellatū ē. ex̄. de ap. c. vt debitꝰ. ⁊ c. cū ſpāli. ſi
aūt ille a quo appellat̄ poſſet de tali appella-
tione cogſcere in cā ꝓp̄a ius ſibi dicere poſſet
ſed nullus debet in cauſa ꝓp̄a ius ſibi dicere
xxiij. q. iiij. c. iter q̄relas. ⁊ q. v. de occidēdis. et
q. iiij. c. ne q̄s in cā iudicet vel ius ſibi dicat ꝑ
totū. ſ Jo. xxij. pꝰ ⁊ ꝯ appel. legitie iterpoſitā.
et nō an̄ frēs p̄fatos mioꝛes de facto (lꝫ de iu
re nō poſſꝫ) excōicauit. q̄re eſto ꝙ idē Jo. tūc
tp̄is fuiſſet verꝰ papa. qd̄ n̄ eſt verū. ſn̄ia ſua ꝯ
mēoꝛatos frēs lata. nulla fuit oīno reputāda.
Octaua obiectio cauilloſa ē ꝙ ꝗtūcūqꝫ Jo. **Octaua obiectio**
xxij. errauerit ⁊ ꝑtiax hereticꝰ fuerit. ſucceſſoꝛ
ſuꝰ dn̄s bn̄dictꝰ. xij. ē catholicꝰ ⁊ verꝰ papa. Et
iō ſupꝛanoīati frēs. Jo. xxij. reſiſtētes i h̄ ꝙ bn̄
dicto. xij. nō parēt. imo vt dꝛ ipſū realr̄ ipugnāt
dānabil'r delinquūt. ⁊ incidūt in penas rebel
libus romane eccl'ie a iure taxatas: ſ huic ca-
uillationi breuibus v̄bis r̄ndet̄ ꝙ ſolo noīe bn̄
dictꝰ duodecimus incidit in laqueū toꝛtuoſū:
qui erroꝛes ⁊ hereſes pꝛedeceſſoꝛis ſui defen-
dendo: et appꝛobando ſuos et ſuas facit eſſe.
Ipſe em̄ doctrinam peſtiferam p̄deceſſoꝛis ſui
appꝛobat et potēter defendit oſtendens ſe cū
pꝛeceſſoꝛe ſuo pꝛefato hereticū eſſe manifeſtū
vt ſignāter de eo poſſet dici verbum eccl'. xxx.
c. ſic ſcriptū. vbi ſic legitur. Moꝛtuus ē pater
illius: et quaſi non eſt moꝛtuus. ſimilem enim
ſibi reliquit poſt ſe. Quare non debet dici pa
pa catholicus: ſed fautoꝛ heretici et heretice
pꝛauitatis, immo hereticus et peioꝛ ꝗ fuerit

UVA. BHSC. IyR_069_1

predeceſſor ſuus. Teſte Urbano papa. q̃ vt ha
bet. xxiiij. q. iij. c. qui alioꝝ. dicit in h̃ v̾ba. Qui
alioꝝ errorẽ defendit: multo eſt dãnabilior illꝭ
qui errãt. q2 nõ ſolũ ille errat ſed etiã alijs offẽ
dicula erroris pparat ⁊ ꝯfirmat. Ủñ q2 magi-
ſter erroris eſt: nõ tm̃ hereticus ſed etiã hereſi
archa dicẽdus eſt. Preterea iſte nomĩe nõ re
benedictus. xij. ideo in ſacra pagina mgr̃. ⁊ iõ
citius ⁊ virilius deberet hereſibus reſiſtere. ⁊
fidẽ catholicã defendere ꝙ̃ pdeceſſor ſuus. q̃ i
facultate theologica oĩno fuit ignarus: ergo
fauendo hereſibus ⁊ heretice prauitati necnõ
ipſis hereticis: dãnabilior eſt cẽſendus ꝙ̃ pde
ceſſor ſuus. ⁊ p ꝯñs nõ ſũmus põtifex: ſ3 imus

Secũda pars

põtifex eſt merito noiandus. Amplius iſto no
mine nõ re bñdictus peior eſt hereſis auctor:
ꝙ̃ fuerit pdeceſſor ſuus: q2 ſimpliciter conatur
totã fidẽ catholicã ponere i volũtate ⁊ diſpo-
ſitione ſua ⁊ ſucceſſoꝝ ſuoꝝ: ſicẽ in quadã con
ſtitutione imo verius deſtitutione quã ordini
frm̃ minoꝝ vt fert̃ tenẽdam impoſuit: indicat
manifeſte. Que quidẽ deſtitutio pfatam here
ſim retro ſeculis inauditã continens talis eſt
Diſtrictius inhibemus ne poſtꝙ̃ ſup negocio
fidei q̃ſtio ſeu dubitatio aliqua ſup q̃ ſunt opi
niones aduerſe vel diuerſe deducta fuerit ad
aplice ſedis examẽ. quiſꝙ̃ extũc alterutrã par
tem declinare eligere vel approbare pſumat.
ſ3 ſup ea ſedis eiuſdẽ iudiciũ ſeu declaratio ex
pectet̃: Hec v̾ba eius veneno plena. Ex q̃bus
expſſe ſequit̃ ꝙ nulli reuelato a deo ſi ſuper eo
moueat̃ q̃ſtio ſeu dubitatio corã papa. de quo
etiã pñt eẽ opiniones diuerſe et aduerſe. deb3
aliq̃s frater minor: nec p ꝯñs aliquis xpianus
firmiter adherere. Quia nõ debet ſm pfatam
deſtitutionẽ ſuã alterutrã partẽ eligere: deter
minare vel approbare: ſed volũtatẽ pape i hoc
expectare. Sed de oĩ reuelato a deo põt q̃ſtio
mota deduci ad examẽ ſũmi põtificis. ⁊ etia3
pñt eſſe opiniones diuerſe ⁊ aduerſe. g̃ nulli
tali reuelato a deo d3 frater minor ⁊ per ꝯñs
nec xpian⁹ añ ſniam ſũmi põtificꝭ firmit̃ adhe
rere. ſ3 volũtatẽ ſũmi põtificꝭ totalr̃ expectare
Et idẽ põt dici de articulis fidei ⁊ de oĩ ꝯtẽto
in ſcriptura diuina. Q2 ſup quolꝫ articulo fidei
⁊ ſup oĩ ꝯtẽto i ſcriptura diuina: põt moueri qḋ
et ad examen deduci ſũmi pontificis. ſup quo
pñt eẽ et opiones diuerſe ⁊ aduerſe. g̃ ſm mã
datũ iſtius: noie nõ re bñdicti. xij. nulli articlo
fidei in ſcriptura ſacra ꝯtẽto: ſi ſup ea moueat̃
queſtio. g̃ ducat̃ ad examẽ ſũmi pontificis. et
ſup eo pñt eẽ opiniones diuerſe ⁊ aduerſe: d3
aliq̃s frater mior. nec p ꝯñs xpian⁹ q̃cũq3 quã
cũq3 ptẽ determinare eligere vel approbare. qḋ
eſt erroneũ iiquũ ⁊ blaſphemũ. Nã ex eo ſeq̃t
igit̃ ſi talis queſtio: fuit deus ab eterno vel nõ
vel ẽ xpiana fides v̾a vel nõ. ⁊ ſic de alijs qui-
buſcũq3 q̃ſtionib⁹ moueat̃ corã ſũmo põtifice
cũ pñt de huiõi q̃ſtione eẽ inter catholicos et
hereticos opiniones diuerſe ⁊ aduerſe: talis q̃
ſtionis nullus frater minor (⁊ eadẽ rõe null⁹
xpian⁹) d3 v̾itatẽ ꝯfiteri. donec ſũm⁹ põtifex
ſuã declarauerit volũtatẽ. Qḋ nõ eſt aliud ꝙ̃
fidẽ nr̃a3 totalr̃ i arbitrio hoĩs ꝯſtituere. ⁊ q̃d
credere debeam⁹ ab eo expectare. Sed hoc ſa
pit hereſim manifeſtã cũ dicat btũs Paulus
apl̃s. i. Cor. ij. ſ fides v̾a nõ ſit i ſapia hoĩ3: ſ3 i
v̾tute dei. Ủn l3 ille noie nõ re bñdictus. xij. p
deceſſori ſuo: in doctrina heretica nũꝙ̃ ptici-
paſſet: nec hereſes ipius tanꝙ̃ ꝑpas defẽdiſſ3
⁊ approbaſſet: tñ ꝑpter iſtã ſolã hereſim cuius
eſt auctor inuẽtor ⁊ inſtitutor: eſt inter hereti
cos ꝯputãdus: ⁊ ab oĩbus catholicis facta ip
ſius ſciẽtibus merito deteſtãdus. cũ dogmati
ſans cõtra fidẽ catholicã marie ſciẽter nõ ſo-
lum a iure hũano: ſed etiã a ſcriptura ſac̃ ſit a
pte excõicatus. Etiã ſi eẽt poſſibile ꝙ ãgelus
de celo docer3 ꝯ fidẽ dicẽte btõ paulo ad gal.
i. ſi nos aut ãgel⁹ de celo euãgeliſet vobis pre-
terꝙ̃ euãgeliſauimus vobis: anathema ſit. et
poſt. Si q̃s vobis euangeliſauerit: pter id qḋ
accepiſtis anathema ſit. Ủerũtñ q2 iſta here-
ſis cũ ptinẽtijs ſuis: alijſq3 noie nõ re bñdicti.
xij. tangentib⁹ eſt in quodã ope ſpãli maiori a
me diffuſe tractata: diſcuſſa ⁊ reprobata. ideo
de ipa ad pñs nõ plus me itromitto. S3 ne ꝑ
lixitas odioſa ꝯpluribꝰ tediũ generet: h̃ finẽ
huic opuſculo in hoc loco concedo.

Compendij erroꝝ Johan-
nis vicesimiſecundi finis.

UVA. BHSC. IyR_069_1

UVA. BHSC. IyR_069_1